

[25th January 1961]

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) AMENDMENT BILL, 1961.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg leave to introduce the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1961.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1961.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER : We will now proceed with the discussion on the Governor's Address.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னரின் உரையின் பேரில் நான்கு நாட்களாக இங்கே விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. அநேக அங்கத்தினர்களை அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். முக்கியமாக ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற ஆங்கத்தினர்கள்கூட அநேக குறைகளை சொல்லி கடைசியில் ஆதரித்து பேசி வந்தார்கள். பொதுவாகப் பார்க்கப் போனால் கவர்னருடைய உரையானது எல்லோருக்கும் ஒரு ஏமாற்றத்தை கொடுத்திருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக நமக்கு இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிவாயின. இப்போது நாம் முன்னுடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும் கட்டத்தில் இருக்கிறோம். இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சுமார் 12 ஆயிரம் கோடி வரையில் செலவிடப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருக்க கடந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் நாட்டில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு அசெஸ்மெண்டு எடுத்திருக்கிறார்களா? பொருளாதாரத் துறையில் தமிழகம் எத்தனை சதவிகிதம் முன்னேறியிருக்கிறது? பள்ளிகள் போடுவதற்கு முன்பு இருந்த நிலை என்ன? இப்போது எவ்வளவு சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது? முன்பு இங்கு தனிப்பட்டவர்களுடைய வருமானம் என்னவாக இருந்தது? இப்போது எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது? அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது? இதைப் பற்றியெல்லாம் தெளிவாகக் கணக்கெடுத்திருக்கிறார்களா? எடுத்திருந்தால் அதை இங்கே சொல்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும். ஒரு பக்கம் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்றாலும் மற்றொரு பக்கம் விஷம் போல் விலைவாசிகள்

25th January 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

ஏறிக்கொண்டு போகிறது? ஆகவே முன்பு வருமானம் எவ்வளவு? அவர்களிடம் மிச்சம் எவ்வளவு? இப்போது வருமானம் எவ்வளவு? அவர்களிடம் மிச்சம் தங்குவது எவ்வளவு என்றும் கணக்கிடவேண்டும். அதோடு விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி தீவிரமாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியதும் அவசியமாகிறது. விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி நாம் அதிகமாக சொல்லவேண்டியது இல்லை. இது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு பே கமிஷன் (Pay Commission) போட்டார்கள். இன்னும் ஒரு பே கமிஷன் போடும்படியான நிலைமை உருவாகிக்கொண்டிருப்பதால் அப்படிப் போடப் போகிறார்கள் என்பதையும் திட்டவாடமாகச் சொல்ல வேண்டும்? பொதுவாக மூன்றாண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 291 கோடி ஒதுக்கினால் அதில் நமக்கு 101 கோடி ரூபாய் பங்கு. இது மாதிரி மற்ற மாகாணங்களை ஒத்திட்டுப்பார்த்தால் நமக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய தொகை கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது. ஒரு வேளை நமது மாகாணம் முற்போக்காக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் அவ்வாறு செய்யப்பட்டதோ என்னவோ. மற்ற மாகாணங்கள் பிற்போக்காக இருக்கிறதென்ற காரணத்தினால் அவ்வாறு அதிகத்தொகை ஒதுக்கப்பட்டதாக சிலர் சொல்லக் கூடும். ஆனால் உண்மையில் பார்க்கப்போனால் மிகவும் பிற்போக்கான மாகாணங்களுக்குத்தான் சிறு கைத்தொழில் களரகத் தொழில் இருக்கின்றன இவைகள் கொஞ்சம் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் நம்முடைய மாகாணத்திற்கு கிடைத்த பங்கு அந்த அளவில் இல்லை. ஒரு வேளை நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் சரியான முறையில் வாதாடவில்லையோ என்னவோ? கனம் அங்கத்தினர் சட்டநாத கரையாளர் இதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஓரிஸ்ஸா மாகாணத்திற்கு 28 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பிற்போக்கான மாகாணம் அதனால் கொஞ்சம் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். இது மாதிரி மற்ற மாகாணங்களை ஒத்திட்டுப்பார்க்கும்போது ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமக்குக் கிடைத்த பங்கு மிகவும் குறைவு என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை எல்லாம் பார்க்கும்போது நம்முடைய தென் பிராந்தியம் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்திலே அனேகத்துறையிலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? சென்னை ராஜ்யத்தில் அனேகத் துறையில் நாம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற அபிப்பிராயம் அங்கே இருக்கிறது. இதனால்தான் மற்ற மாகாணங்களுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் சென்னை ராஜ்யம் முற்போக்கு மாகாணமாக இருப்பதாக எண்ணி மற்ற மாகாணங்களைவிட குறைவான தொகை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் என்றுதான் சந்தேகப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [25th January 1961]

ஆனால் நம்முடைய மாகாணத்தில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் மிகவும் குறைவு. இதன் காரணமாக அனேக இடங்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால்தான் நம் ராஜ்யத்தில் விளைகின்ற நெல் போதாமல் இருப்பதனால் நாம் அண்டை ராஜ்யங்களில் இருந்து தருவித்துக் கொள்ளுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி இம்மாகாணம் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் இங்குள்ள மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

திட்டகமிஷன் எவ்வாறு நம் திட்டங்களை பரிசீலனை செய்தார்கள் என்பதைப்பற்றி நான் விஸ்தாரமாக பேசலாம் என்று நினைத்தேன். ஆனால் எனக்கு கொடுத்திருக்கக்கூடிய நேரம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதனால் சில விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக ஒரு (Coastal Road) கோஸ்டல் ரோட்டு கன்யாகுமரியிலிருந்து சென்னைக்கு போடவேண்டுமென்ற இதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இதற்கு நம் மத்திய அரசாங்கத்தின் போக்கு வரத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது அவர்கள் இதை முன்னுவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்வது கடினமான விஷயம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். காரணம் என்னவென்று அவர்கள் சரிவர சொல்லவில்லை. இம்மாதிரி (Coastal) கோஸ்டல் ரோடுகள் போட்டால் இந்தப் பகுதியில் கிடைக்கின்ற பொருள்களை மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்புவதற்கும் தொழில் முன்னேற்றுவதற்கும் வாப்ப்பு ஏற்படும். புதுச்சேரி, தென் ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர், ராமநாதபுரம் முதலிய இடங்களில் தேங்காய், முந்திரி முதலிய பொருள்களை இந்த கோஸ்டல் ரோடுகளின் மூலமாகக் கொண்டுவரமுடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தவிர கோஸ்டல் சாலை ஏற்படுவதனால் மெயின் ரோடில் கன்ஜெஷன் (Congestion) குறையும். முன்னுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கோஸ்டல் ரோடுக்குப் பணம் ஒதுக்காமல் சென்னை ராஜ்யத்தை புறக்கணிக்கிறார்கள் என்று நான் நான் சொல்லவேண்டும். இதைப்பற்றி சர்க்கார் என்ன கேட்டார்கள்? மத்திய சர்க்கார் பதில் என்ன சொன்னார்கள் என்பதைப்பற்றி விவரமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரயில்வேயை எடுத்துக்கொண்டால் மின்சார ரயில் தாம்பரத்திலிருந்து விழுப்புரம் வரையிலும் விஸ்தரிக்கப்போவதாக 10, 12 வருஷங்களாக சொல்லப்பட்டுவருகிறது. இதைத் தவிர ஏ.ஸி. போடலாமா, டி.ஸி. போடலாமா என்ற கோளாறு வேறு இருக்கிறது. இது எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள் என்று திட்டவாட்டமாக சொல்லப்படவில்லை. ஏதோ செங்கல்பட்டுவரை சிங்குள் லைன் (Single line) போடப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி போடுவதென்றால் அம்மாதிரி போடாமலேயே இருக்கலாம். டிசல் வண்டிகளையே விடலாம். எதுவும் திட்டவாட்டமாக சொல்லப்படவில்லை. ஐம்பது, நூறு, மைல் வரை

25th January 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

சென்னையிலிருந்து போட்டால் சென்னையில் கூட்டம் குறையும். இதற்காக விழுப்புரத்திலிருந்து டபிள் லைன் (Double line) போட வேண்டும். அப்போழுதுதான் கிராமங்களில் இருக்கும் மக்கள் சென்னைக்கு வந்து வேலை செய்ய முடியும்.

பீஹார் மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ரயில்வே அமைச்சர் ஸ்ரீ ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் ஒன்பது கோடி ரூபாய் செலவில் ஏற்படப்போகும் ரயில் பாலம் கட்டுவதற்கு கால்கோல் விழா நடத்தினார். இம்மாதிரியாக இன்னொரு இடத்தில் மிட்டர் கேஜ் மார்ஷல் யார்டை எடுத்துவிட்டு பிராட்கேஜ் ரயில்வே பாதைகள் போட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஓடுகின்ற முதல் வகுப்பு, மூன்றாம் வகுப்புகளை எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. ஜலம், மற்ற வசதிகள் எல்லாம் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. நான், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் கூட, விழுப்புரத்தில் சில மாதங்கட்கு முன்பு ரயில் என்ஜின் கெட்டுபோனதால் சில மணி நேரங்கள் காத்திருக்கவேண்டியதாக இருந்தது. அந்தத் தாமதத்திற்கு என்ன காரணம் என்று என்ஜின் டிரைரைக் கேட்டேன். அதற்கு அவர் அந்த என்ஜின் 50, 60, வருஷங்களுக்கு முன்னால் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார். இங்கு இன்டக்ரல் கோச் பாக்டரியில் (Integral Coach Factory) -ல் உற்பத்தியாகும் ரயில் பெட்டிகள் எல்லாம் வடக்கே போகிறது. இதனால் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் ரயில்வே வசதிகள் எல்லாம் நம் பிராந்தியத்தில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கின்றன என்றுதான். இவ்விஷயங்களில் நமக்கு வேண்டிய உதவி மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குறை.

இம்மாதிரி கனரக (Heavy Electricals) எலக்ட்ரிகல்ஸ் எடுத்துக் கொண்டாலும் சென்னை ராஜ்யத்தில் இதானது முதலில் நிறுவப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்போழுது ஆந்திரா ராஜ்யத்தில் போடப்படலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ராஜ்யத்தில் அமைக்கப்பட்டால் எனக்கு பொருமை ஒன்றும் இல்லை. தென் பிராந்தியத்தில் இவைகளை எங்கு அமைத்தாலும் இதுபற்றி கவலையில்லை. ஆனால் நான் ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆந்திரா, மைசூர், சென்னை, கேரளா இந்த ராஜ்யங்களைச் சேர்த்து 126 பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து பிரதம மந்திரியிடமும், மற்ற மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகளிடமும் சென்று ஏன் நம் தென் பிராந்திய தேவைகளைப்பற்றி சண்டை போடக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். பார்லிமெண்டில் உள்ள 500 அங்கத்தினர்களில் தென்பிராந்திய 126 அங்கத்தினர்கள் ஒன்றாக சேர்ந்து எவ்வளவோ காரியங்கள் சாதிக்கலாம். இம்மாதிரி செய்யாத காரணத்தால் பலவிதத்தில் நம்முடைய தென்பிராந்திய மாகாணங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் பத்திரிகையில் பல முறை பார்த்தேன். சென்னை ராஜ்யத்தில் கைத்தொழில் ஏற்படப்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [25th January 1961]

போகின்றன என்று பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் திடீரென்று சென்னை ராஜ்யத்தில் இந்த தொழில்கள் ஏற்படாமல் மற்ற ஏதோ ஒரு மாகாணத்தில் ஏற்பட்டதாக பார்க்கிறோம். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. இவ்வாறு சென்னை ராஜ்யம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. இதனால் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

10-00
a.m.

பெரிய நீர்ப்பாசன வேலைகளை (Major Irrigation Works) எடுத்துக் கொள்வோம். அதற்கு நம் மாகாணத்துக்கு சுமார் 27 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா அதிக வித்தியாசமாக நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதில் சுமார் 23 கோடி ரூபாய் பரம்பிக்குளத்திற்கு (Parambikulam Works)

ஒதுக்கியிருப்பதாகவும், மற்ற நாலு கோடிதான் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதன் காரணமாக, மற்ற ஜில்லாக்கள் வரண்ட பிரதேசங்களாகயிருப்பினும் அங்கு நீர்ப் பாசன வசதிகள் போன்றவை செய்வதற்கு போதுமான பணம் சர்க்காருக்கு இல்லை என்று மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள மக்கள் குறைப்படுகிறார்கள், இங்குள்ள மெம்பர்களின் குறையும் அது தான். பரம்பிக்குளத்திற்கு வேண்டியது செலவு செய்ய வேண்டும். ஆனால் மற்ற ஜில்லாக்களை ஏன் புறக்கணிக்க வேண்டும்? சிறிய நீர் பாசன வசதிக்காக, ஒன்றிரண்டு கோடியில் பல திட்டங்கள் அங்கு இருக்கின்றன. உதாரணமாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பம்பையாறு திட்டம் இருக்கிறது. ராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லாக்கள், சங்கரன்கோவில் இவ்விடங்களில் அநேக வரண்ட பிரதேசங்கள் உள்ளன. இந்த பம்பை ஆறு திட்டத்தினால் அங்கு 4 லட்சம் ஏக்கரா சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்று திட்டவட்டமாக சொல்கிறார்கள். நம்பூதிரிபாட் அவர்கள் கோளா முதன் மந்திரியாக இருந்தபோது இதுபற்றி பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதாயும் நமக்கு ஜல வசதி கிடைப்பதாகவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அது திடீரென்று கைவிடப்பட்டதாம். அதன் காரணம் என்ன, இதுபற்றி நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரையில் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள். சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிக்காக வேண்டிய அளவு நிறைய தொகைகள் ஒதுக்க வேண்டும். அவைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரையில் நாம் காத்துக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. எவ்வளவு அவசரமாக நாம் அவைகளை எடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வசதி செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை உடனடி எடுத்து நடத்த வேண்டும். இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் நடத்தப் படாததால்தான் நாம் உணவு பற்றாக்குறை யைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டியவர்களாகயிருக்கிறோம். அடுத்தபடியாக, (Ports) துறைமுகங்கள். தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு வருடத்தில் அதைச் செய்து முடிப்பார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எடுத்துக் கொள்வதாக சொல்லி

25th January 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

யிருப்பதுபற்றி சந்தோஷந்தான். பின்னர், நாகப்பட்டினம், புதுச்சேரி போன்ற சிறிய துறைமுகங்களை எடுத்து விருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நிதியை நாம் மத்திய சர்க்கார் ிடத்திலிருந்து பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி சிறிய துறைமுகங்களை நாம் விருத்தி செய்தால்தான் நாம் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற வழி ஏற்படும். ஆகவே அவைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நான் அமைச்சர்களை திட்டவட்டமாக ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கௌன்ஸிலிற்கு (National Development Council) போகிறார்களே, அவர்கள் மட்டுமல்ல அநேக உத்தியோகஸ்தர்களும் போகிறார்கள். அப்படிப் போய் நமக்கு என்ன வந்திருக்கிறது? நாம் என்ன சாதித்திருக்கிறோம்? போதுமான தொகையை அவர்கள் கொடுக்காததன் காரணம் என்னவென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் நமக்கு அப்படி கொடுக்காததால் நீங்கள் நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கௌன்ஸில் மீட்டிங்-க்கு என் போகவேண்டும், அவர்கள் கொடுத்தால் கொடுக்கட்டும், கொடுக்காவிட்டால் போகட்டும் நமக்கு அக்கரையில்லை. நாம் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டும், எவ்வளவோ லாபத்தையும் அவர்கள் கொடுக்காமலிருந்தால் அவர்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? அதன் அர்த்தம்என்ன? என் நம்மை இப்படி புறக்கணிக்கிறார்கள் என்பது குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல வேண்டும். அடுத்த படியாக மதுபானம் நிறுத்தல் (Prohibition) இதை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தவேண்டும். நல்ல முறையில் அதை அமுல் நடத்த முடியவில்லை என்றால் அதை கைவிட்டு விடவேண்டும். கோளா அமைச்சர் ஒருவர்கூட சமீபத்தில் சொல்லியிருக்கிறார், புரொஹிஷிஷன் சரியாக நடக்கவில்லை என்று. எங்கள் அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அதை சரியான முறையில் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டும். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களை நகக்குவதற்கு போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு பொய் கேஸ்கள் போட்டு அதனால் அவர்கள் இம்சிக்கப் படுகிறார்களே தவிர அது சரியாக அமுல் நடத்தப்படவில்லை. (குறுக்கீடு). நிறைய உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்பது லட்சம் முதல் ஒரு கோடி வரை இதை அமுல்படுத்த செலவாகி வருகிறது. அப்படி செலவு செய்யப்பட்டம்கூட அது ஏன் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்குக் காரணம் என்ன? அடுத்தபடியாக, எலெக்ட்ரிஸிட்டி விஸ்தாரம் (Expansion) நமக்கு போதுமான மின்சாரம் இல்லை. இன்னும் மூன்றல்லது ஐந்து லட்சம் கிலோவாட்ஸ் இருந்தால்தான் நமக்கு அதில் “செல்ப் ஸபிஷியன்ஸி” (Self sufficiency) போதுமானது ஏற்படும். அதற்காக திட்டக்கமிஷனிடம் மறுபடியும் கேட்டு ஒரு தர்மல் ஸ்டேஷனாவது இந்த பிராந்தியத்தில் வைக்க ஏதாவது செய்யமுடியுமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்கவேண்டும். மின்சாரம் நம் மாநிலத்தில் அநேக கிராமங்களில் பரவி வந்த

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [25th January 1961]

போதிலும், நமக்கு ஒரு தர்மல் ப்லான்ட் இல்லாவிடில் “செல்ப் ஸபிஷியன்ஸி” (self-sufficiency) வராது. அடுத்தபடி லஞ்சம். டிஸ்ட்ரிக்ட் லெவலில் எடுத்துக் கொண்டால் கரப்ஷன் வர வர அதிகமாகிக்கொண்டே வருகிறது. அதைத் தடுக்க உடனடியாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் இது மக்களுக்கு மிகவும் அதிருப்தியைத்தான் கொடுக்குமென்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. Living Index (விலைவாசிகள்) ஏற ஏற கரப்ஷனும் அதிகமாகுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. அடுத்தபடி விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. சமீபத்தில் நமது நாட்டின் வைஸ் பிரசிடென்ட் ஸர் எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் கூறியிருப்பதைப் பார்க்கலாம் :

“It is a matter of shame for India that though 70 per cent of its people are engaged in some form of agriculture, self-sufficiency in food has not been achieved. Large outputs and cheaper food are the foundation of a well-conceived programme of Industrialisation. Food remains a precarious problem and at the mercy of seasons and the land is burdened with outmoded laws, regulations and practices and these should be altered.

Backward methods of farming, inferior seeds, inadequate manuring, lack of pest control, small holdings and above all, dislike of change and fear of social consequences of an agricultural revolution are the causes. Our farmers are intelligent and receptive and they need more economic allotments.”

இவை முற்றிலும் உண்மை.

பூச்சி மருந்துகள், விதைகள், இலைகளை பண்ணைகள் போன்ற வகைகளில் வைத்துக் கொடுத்தபோதிலும் போதுமான உதவி கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்கு Top Priority (டாப் ப்ரயாரிட்டி) முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். பூச்சி மருந்து (Pediciser) விலையை இன்னும் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும், அதுவும் உடனடியாக கொடுக்கப்படவேண்டும். ஆபீஸர்கள் எல்லாம், வான்களில் அதை வைத்து ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போய் கொடுக்க வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும், இரும்புகள் எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும், கடன் வசதி வேண்டியிருக்கிறது, அதையும் கொடுப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். கிராப் இன்ஷூரன்ஸைப் பற்றி நான் இங்கு பல தடவை கூறியிருக்கிறேன். அதையும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நாம் சௌகரியம் செய்தவர்களாவோம். விவசாயத்திற்கு “டாப் ப்ரயாரிட்டி” கொடுக்காவிட்டால் நமது உணவு உற்பத்தி கொஞ்சமும் பெருகாது. அடுத்த படியாக, பஞ்சாயத்து அட்மினிஸ்ட்ரேஷன். ஒரு குழு நியமித்து அதில் நாங்கள் எல்லோரும் இருந்து திட்டவாட்டமாக ஒரு மசோதாவை திருத்தியமைத்தோம். இருந்தபோதிலும் பஞ்சாயத்து அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் எப்படி இப்பொழுது நடக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும்.

25th January 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

இவைகளில் எல்லாம் போதுமான இன்ஸ்பெக்டர் கிடையாது. போதுமான ஆடிட் கிடையாது. முன்னால் இருந்து வந்த ஐ.எல்.பி. என்கிற ஸ்தானத்தை எல்லாம் எடுத்தீர்கள். இப்பொழுது ஐ.எல்.பி. என்றும் அதோடு டெப்யூடி செக்ரட்டரி என்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அம்மாதிரி போடப்பட்டதின் காரணமாக இப்போது டெப்யூடி செக்ரட்டரி எக்ஸ்-அபிஷியோ இன்ஸ்பெக்டராக பணியாற்றி வருவதாக தெரிகிறது. இவ்விதம் வேலை செய்து வருவதற்கு இவர்களுக்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கிறதா என்பதைப்பற்றி தெளிவாக ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. மேலும் ஐ.எல்.பி. ஒரு மனுவை தள்ளிவிட்டால் பின்னால் அப்பீலுக்கு யாரிடத்தில் போவது என்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இம்மாதிரி பல குறைகள் இருக்கின்றன. ஐ.எல்.பி.-க்கும் டெப்யூடி செக்ரட்டரிக்கும் இருந்து வருகிற உறவு (ரிலேஷன்ஷிப்) என்ன என்பதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லவேண்டும். இதற்காக உத்தரவுகள் ஏதாவது போடுவதாக இருந்தால் அதை சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் அனுப்பினால் அதைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள முடியும். புதிதாக ஒரு முறையை கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் இதற்கென்று இருக்கின்ற குரூஸினிடம் ஆலோசனை கேட்க வேண்டும். அதுவும் சேர்த்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்போது நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஐ.எல்.பி. அல்லது டெப்யூடி செக்ரட்டரி எல்லா பிராந்தியங்களையும் எப்படி சுற்றிப்பார்க்கப் போகிறார்கள்? இவைகளை எல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் திட்டவட்டமாக சொல்ல வேண்டும். மேலும் புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்சாயத் ராஜ்யத் திற்கும் கலெக்டர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பஞ்சாயத் ஆபீஸர்களுக்கும் பிளாக் டெவலப்மென்ட் கீழ் இருக்கும் ஊழியர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் திட்டவட்டமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் ஒருவர் இருந்து வருகிறார், அவருடைய வேலை (function) என்ன? Second Secretary to the Government with the status of a Board Member என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால் அதே ஆபீஸர்தான் ஃபைனான்ஸ் செக்ரட்டரி (Finance Secretary) யாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். அவருக்கு அனேகவிதமான வேலைகள் இருக்கின்றன. அவர் கிழே பேன்ஷன், அலவன்ஸ், பட்ஜெட் இது போன்ற காரியங்கள் எல்லாம் இருந்து வருகின்றன. ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட வேலைகளை எல்லாம் ஒருவரிடத்திலே கொடுப்பது என்றால் அவற்றை எல்லாம் திறமையாக பார்க்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நான் ஆபீஸர்களைப்பற்றி குறை சொல்லுகிறேன் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். அதிகமான வேலைகளை கொடுத்தால் ஒரே ஆளுக்கு எப்படி அவகாசம் கிடைக்கும், ஆகவே அவர்கள் எல்லா காரியங்களையும் திறமையாக பார்க்க முடியாத கட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் என்று போட்டுவிட்டால், அவர்கள்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [25th January 1961]

வட்டார வாரியாகப் போய் பார்க்க முடியுமா? அதற்குள்ள நேரம் அவர்களுக்குக் கிடைக்குமா என்பதையும் Co-ordination of the activities of different Departments என்பதை சரியாக கவனிக்க முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவுதான் திறமையிருந்தாலும் பலவிதமான வேலைகளை ஒரே ஆளின் கையில் கொடுப்பதினால்தான் பல வேலைகளும் திறமையாக நடக்கவில்லை என்பதை வற்புறுத்தி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வேண்டுமானால் அவர்களின்கீழே அஸிஸ்டன்ட் ஆபீஸர்களை போடலாம், அதன் மூலம் வேலைகளைத் திறமையாக நடத்த முடியுமா என்பதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இன்னும், பே ஃபிக்ஸேஷன், (Pay fixation) ஸ்டேட் ரீஆர்கனைஸேஷன் (Stat Re-organisation) லோகல் ஃபைன்ட் ஆபிஸ், பஞ்சாயத் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் இவைகளில் எல்லாம் வேலை திறமையாக நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. பஞ்சாயத் ஆட்சியில் இனி என்ன செய்யப் போகிறார்கள், அதில் இன்ஸ்பெக்டர் செய்வதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அதோடு ஹைவேஸையும், ரூரல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனையும் சேர்க்கப்போவதாகத் தெரிகிறது, இதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம், நான் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் பிரஸிடென்டாக இருந்தபோது இதில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். இதில் பிராக்கிஸ் இருக்கும் ஆபீஸர்களுக்கு என்ன அதிகாரம் கொடுக்கப்போகிறார்கள், இதில் இருக்கும் ஜூனியர் இன்ஜினியருக்கு என்ன அதிகாரம் கொடுக்கப்படும் என்பதற்கெல்லாம் இன்னும் சரியானபடி ரூல்ஸ் போடவில்லை. ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றையெல்லாம் பற்றி இதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் குழுவின்ருக்காவது திட்டவாட்டமாக தெரிவிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி அநேகம் பேர் இங்கு சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டங்களை யோக்குவதற்காக அவர்களிடமுள்ள ஸ்டாக் குகளை சர்க்காரே வாங்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். இவைகள் எல்லாம் தற்காலிகமான நடவடிக்கை என்று இருந்தாலும் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக இந்தப் பிரச்சினையை தீர்த்துவைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நமது ராஜ்யத்திற்கு நெசவு (spinning) மில்கள் வரப்போவதாக சொல்லப்பட்டது, அவைகள் எந்தெந்த இடத்தில் வருகிறது என்பதைப்பற்றி சொல்லவேண்டும். அதோடு இப்போது அனுமதி கொடுத்திருக்கும் மில்களுடன் இன்னும் கூடுதலாக வரப் போகிறதா என்பதைப் பற்றியும் தெரிவிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இதன் மூலம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு பெரிய நன்மை கிடைக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடிதண்ணீர் வசதியைப்பற்றி எடுத்துக் கொண்டால், அநேக இடங்களில் கிணறுகள் தோண்டப்பட்ட வேண்டும். இன்று காலையில் ரேடியோ மூலம் கேட்டேன், மத்திய

25th January 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

உணவு மந்திரி கிருஷ்ணப்பா அவர்கள் ஆந்திர ராஜ்யத்திற்கு 10 ஆயிரம் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் இலவசமாக ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் சொன்னதைக் கேட்டேன். அதே முறையில் நம் மாகாணத்திற்கும் அநேக கிணறுகள் தோண்டப்பட வேண்டும். இதற்காக வரண்ட பிரதேசத்திலுள்ளவர்களுக்கு போதிய சப்ளிடி கொடுக்கவேண்டும். சண்டை காலத்தில்கூட அநேகம் கிணறுகள் தோண்டியதின் காரணமாக பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் சாகுபடியானது. ஆகவே கிணறுகள் விஷயத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வைத்திய வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் நமக்கு போதுமான அளவுக்கு வைத்திய வசதி கிடைத்திருப்பதாக சொல்ல முடியாது. அநேக இடங்களில் மெட்டர்னிட்டி-சென்டர்கள் (மருத்துவ விடுதி) ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆனால் சில இடங்களில் குறிப்பாக என் பிராந்தியத்தில் பல இடங்களில் எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் முயற்சி செய்து மெட்டர்னிட்டி-சென்டர்கள் தோண்டுவந்து ஏற்பட்டதை பூழ்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் பிராந்தியத்தில் ஒரு இடத்தில் கட்டிடம் எல்லாம் கொடுத்து பிளாக்கிலிருந்து எல்லா உதவிகளும் வாங்கின பின்னால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வந்து திறந்து வைத்தார், சிறிது நாட்களுக்குப் பின்னால் அதை மூடி விட்டார்கள், என்ன காரணம் என்றே தெரியவில்லை. (கனம் ஸ்ரீ. கே. காமராஜ்: டாக்டர்கள் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம்) பெரிய டாக்டர்கள் ஒன்றும் இதற்குத் தேவையில்லை. வெளும் மெட்டர்னிட்டி சென்டர்தான் (மருத்துவசாலை). இதைப்பற்றி கேட்டால் பப்ளிக் ஹெல்த் டயரக்டர் அவர்களிடம் மறுபடி கேளுங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைப்பற்றி அங்கேயிருந்து திரும்பவும் அனுமதி கிடைக்கவேண்டும் என்றால் குறைந்தது இரண்டு வருடங்கள் ஆகும். அதற்குள் இந்த சட்டசபை போய் வேறு சட்டசபை வந்து விடும். அது வேறு சமரச்சாரம். நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், எதிர்க்கட்சியினருக்கு ஆதரவு கொடுத்த இடத்தில் இருக்கிறது என்பதற்காக இதை மூடாமல், அந்த இடத்திலுள்ளவர்கள், 100-க்கு 90 பேர் காங்கிரசுக்கு எதிராக வோட்டு போட்டார்கள் என்றாலும், 10 பேராவது காங்கிரசுக்காக வோட் போட்டிருப்பார்கள், அவர்களை எண்ணியாவது இம்மாதிரி மூடாமல் திறந்த மெட்டர்னிட்டி சென்டர்களை அப்படியே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பிட்ட இந்த மெட்டர்னிட்டி சென்டரை நமது உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள், அவர்கள் இப்போது இங்கு இல்லை, பின்னால் அங்குள்ள மண்டல காங்கிரஸ் தலைவர் அதில் தலையிட்டு மூடிவிட்டதாக தெரிகிறது. (கனம் ஸ்ரீ. கே. காமராஜ்: இது எந்த இடத்தில்?) அத்தியூர் என்ற இடத்தில் சென்ற மாதம் இது நடந்திருக்கிறது, இது தனியா வாலாஜாபாத் அருகில் இருந்ததையும் வேறு இடத்திற்கு கொண்டு போய்விட்டார்கள், பெயர் போட்டு மட்டில் அங்கேயே பழைய இடத்தில் இருப்பதாக தெரிகிறது. இந்த மாதிரியான அக்கிரமங்கள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. இதையெல்லாம்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [25th January 1961]

அதிகாரிகளிடம் மனுக்கள் மூலமாக கேட்டு அனுமதி கிடைக்க வேண்டுமானால் இரண்டு வருடங்கள் ஆகும். இதை நிறந்து வைத்த அமைச்சர் அவர்களுக்கே இந்த சென்டர் மூடப்பட்டது தெரியுமோ என்னமோ என்று தெரியாது. எங்கள் பிராந்தியத்தில் பலவிதமான சச்சரவுகள் இருப்பதற்கு காரணம் இதுமாதிரி நான் உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் வந்து ஒன்றை செய்கிறார், அங்கிருக்கின்ற தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் வேறொன்றை செய்யச் சொல்வதாக சொல்லுகிறார். எனக்கு இதன் உண்மை தெரியாது. இம்மாதிரி கோளாறுகள் இருப்பதால் பல போலீஸ் சச்சரவுகள்கூட ஏற்படுகிறது, திடீரென்று ஆபீசர்களுக்கு மாற்றம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. இத்தமாதிரி வெளிப்படையாக சொல்ல வேண்டுமானால் பல சம்பவங்களை சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கலாம். இம்மாதிரியான ஊழல்களை எல்லாம் போக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றவன் என்ற முறையில் என்னிடம் ஏதாவது குறைகள் தெரிவிக்கப்பட்டால் அதற்கு என்னால் எவ்வளவு உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்து வருகிறேன். ஆகையால் இதைப்பற்றி சர்க்கார் யோசித்து நல்ல முறையில் ஆட்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி ஆட்சி செய்து கொண்டு போனால் நல்லதல்ல. கூடிய சீக்கிரம் ஏதாவது ஒரு பெரிய கெடுதி வரப்போகிறது என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

“டபிள் மெம்பர் கான்ஸ்டிடியூவென்சீஸ்” இரட்டை மெம்பர் தொகுதியைப் பற்றிய வரையில் மத்திய சர்க்கார் அவைகளை மாற்றுவதற்காக திட்டம் போட்டிருப்பதாகப் பேப்பரில் பார்த்தோம். அதைப்பற்றி நமது சர்க்காரை ஆலோசனை கேட்டார்கள் என்று இன்று காலை கேள்வி நேரத்தின்போது கேட்டதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது பரிதாபத்திற்குரிய விஷயம். இம்மாதிரி செய்து வீணாக எங்களால் ஹேட்ரெட் (class hatred) ஏற்படுத்த வேண்டும்? இதைச் செய்வதற்கு முன்பாக மாகாண சர்க்காரைக் கலந்து ஆலோசித்து ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது? மத்திய சர்க்காரில் இருக்கக்கூடிய ஒரு அமைச்சர் சொன்னார் என்ற காரணத்திற்காக இம்மாதிரி செய்வது நியாயமா? முக்கியமாக தனிப்பட்ட மனிதனின் உரிமை பறி போகின்றது என்பது ஒருபுறமிருக்க, சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும், சட்ட மன்றங்களையும் கலக்காமல் திடீரென்று செய்வது சொம்பவும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம். இதை மறுபடியும் புனராலோசனை செய்ய முடியுமா என்று மத்திய சர்க்காருடன் எழுதி பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இம்மாதிரி அநேக பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் இம்மாதிரி ஊழல்கள் இருக்கின்றன. கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களெல்லாம் பிரதம மந்திரிக்குத் தெரியுமா? தாலுகாக்களில், கிராமங்களில், ஜில்லா எட்டாரங்களில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்கள் தெரியாது. முக்கியமாக சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதில் எதேதோ பார்க்கிறார்களேயொழிய, ஆபீசில் இருந்துக்கொண்டு வேலை செய்தால்தான்

25th January 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

நன்றாகக் கண்காணிக்க முடியும். இன்றைய தினம் அமைச்சர்கள் அதிகமாக சுற்றுப்பிரயாணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போகும்போது சொந்தக் காரிலேயே போக வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் சுற்றுப்பிரயாணம் குறையும். இம்மாதிரியான செலவுகளைக் குறைத்து ஆட்சி செலுத்தவேண்டும்.

Government should see that bribery, corruption, nepotism and skyrocketing of prices are put down. If the Government do not do it, I am afraid they will have to vacate their office. The ignorant will no longer be kept in the darkness and their cry will no longer be a cry in the wilderness.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இவ்வாண்டுத் துவக்கத்தில் கவர்னர் உரையுடன் சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளைத் துவங்கவேண்டி ஏற்பட்டது. அது அரசியல் சட்டத்திலேயே கண்டிருக்கக்கூடியது. முன்பெல்லாம் இதற்காக நவம்பர்-டிசம்பரிலே சட்டசபைக் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து, தொடர்ந்து பட்ஜெட் விவாதமும் அதே தொடர்க் கூட்டத்தில் நடந்துகொண்டு வந்தது. அதன் காரணமாக பட்ஜெட் சமயத்திலே கவர்னர் உரை என்று நிகழ்த்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்திருந்தோம். நவம்பர்-டிசம்பரிலே இந்தத் தடவைகூட முடியாத காரணத்தினால்தான் ஜனவரியில் கூடும்போது அந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு கவர்னருடைய உரையையும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியதாக ஏற்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் நவம்பர்-டிசம்பரில் கூடாததைப் பற்றியும் 1960-ம் ஆண்டிலே நாம் கூடிய நாட்கள் மிகக் குறைவு என்பதைப்பற்றியும் குறைகூறினார்கள். நவம்பர்-டிசம்பரில் கூட்டம் கூடாததற்குக் காரணம் வேறு என்பதைப்பற்றி நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். நாம் கூட்டத்தைக் கூட்டவேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தபோது கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்குச் சிறிது தேக அசௌக்கியம் ஏற்பட்டதன் காரணத்தினால், கூட்டத்தை ஜனவரியில் வைத்துக்கொள்ள முடியுமா என்று பார்த்து, அவசரக் காரியங்கள் ஒன்றும் இல்லாத காரணத்தினால், ஜனவரி மாதத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்தோம். ஏதோ எதிர்க் கட்சியைப் பார்க்கக்கூடாது, சட்டசபையில் வந்து உட்காரக்கூடாது, விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாது என்ற காரணத்தினாலல்ல என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னருடைய உரையின்மீதான விவாதத்திலே அவ்வளவு உற்சாகம் இந்த சபையிலே காணாதது கண்டு வருத்தப்படுகிறேன். ஒரு சமயம் 1-30 மணி வரையில் உட்கார வேண்டுமென்பதை போதுமான அங்கத்தினர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் 1-00 மணிக்கே சபையை கலைக்க வேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டது. அது, அங்கத்தினர்கள் இந்த சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் அசிரத்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று மக்களிடையே பரவ ஏதுவாக ஆகும். மற்ற எந்தக்

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

காரியங்கள் இருந்தாலும், சட்டசபை நடவடிக்கைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து இங்கு கலந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். சட்டசபையிலேயே இருக்கக்கூடிய அசிரத்தையைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய முறையில்தானே என்னவோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் இந்தக் கூட்டத்திற்கே வராமல் இருந்து விட்டார். இது வரையில் இருக்கக்கூடிய சம்பிரதாயம், கவர்னர் உரையின்மீதான விவாதமாக இருந்தாலும், பட்ஜெட் விவாதமாக இருந்தாலும், கட்சித் தலைவர்களெல்லாம் பங்கு கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையில் நடத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தக் கூட்டத்திற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவருக்கு வர முடியவில்லையென்றால், ஏன் வரமுடியவில்லை என்று அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது சொல்வார்கள் என்று நினைத்தேன். (குறுக்கீடு) சொல்லித்தான் தீரவேண்டுமென்பதில்லை—சொல்வார்கள் என்று நினைத்தேன். தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் வரமுடியவில்லையென்றால், இதனால் தவிர்க்க முடியவில்லை, வர முடியவில்லை என்று சொல்லி யிருந்தால் சபைக்கு மதிப்பு கொடுப்பதாக இருக்கும். எதிர்க் கட்சிகளை சபைக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று யாரும் நிர்ப்பந்தப்படுத்த முடியாது.

SRI A. GOVINDASAMI : எங்கள் கட்சித் தலைவர் இந்தக் கூட்டத்திலே கலந்து கொள்ளாத விஷயத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டு சபையை குறைவுபடுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு வராமல் இருந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை, அப்படிப் பேசுவது முறையல்ல என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முறை, முறையல்ல என்பதைப்பற்றித் தீர்ப்புச் செய்யவேண்டியவர்கள் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள்தான். இப்போதும் அவர்களால் ஏன் வர முடியவில்லை என்று சொல்ல முடியவில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், ஒரு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சட்டசபைக் கூட்டத்திற்கு வராத காரணத்தினால் ஏன் வரமுடியவில்லை என்று சொல்ல வேண்டுமென்று ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பது முறைதானா? அப்படிக்கேட்கக்கூடிய உரிமை உண்டா? அப்படிக்கேட்பதை சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதிக்கின்றாரா?

MR. SPEAKER : கேட்க உரிமை உண்டு. அதில் தப்பு என்ன? பதில் சொல்லவில்லையென்றால் சொல்லாமலும் இருக்கலாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதை நான் சபைக் காக மட்டும் சொல்லவில்லை. மற்றவர்கள் எவ்வாறு நினைப்பார்கள் என்று இதைக் கருத்திலே வைத்துப் பார்க்கவேண்டியது மிகவும்

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

அவசியம். ஆகையினாலே, எதிர்க் கட்சி ஒன்றின் தலைவரைப் பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை. பொதுவாக அசிரத்தை பிரதிபலிப்பதாக இருக்கிறது என்ற கருத்தைத்தான் வெளியிட்டேன். 10-30 a.m.

MR. SPEAKER : மன்னிக்கவேண்டும் . . . ஒரு அங்கத்தினர் சபைக்கு 60 நாட்கள் வராதிருந்து, சபை அனுமதி அளிக்காவிட்டால், அவரது ஸ்தானமே போய்விடும். அறுபது நாட்களுக்குள் இருந்தால் சொல்லவேண்டுமென்ற சட்டமில்லை, ஆனால் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசவில்லை—நமது மரபைப் பற்றி, நமது சம்பிரதாயத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றேன். எங்களுக்கு இதைப் பற்றிக் கவலையில்லை, எங்கள் இஷ்டப்படி நடப்போம் என்று சொன்னால், 60 நாட்கள் வராமலிருந்தால் நீக்குவதற்குச் சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கு வந்துதான் ஆகவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்களையும், தலைவர்களையும் நிர்ப்பந்தம் செய்ய சட்டம் இல்லை.

பட்ஜெட் விவாதம் வேறு வரப்போகின்றது. அதிலும்கூட நான் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது என்னவெனில், இப்படிப்பட்ட பொது விவாதங்களுக்கு 4, 5 தினங்கள் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டியது அவசியம்தானா என்பதாகும். இதைப்பற்றி நீங்கள் யோசிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுமாதிரி அக்கறையில்லாமல் இருப்பதால், 4, 5 தினங்களுக்குப் பதில் 2, 3 தினங்கள் என்று இருந்தால், அதனால் ஒரு வேளை சுறுசுறுப்பாக இருக்குமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதையும் முடிவு செய்ய வேண்டியது பிலிஸஸ் அட்வைசரி கமிட்டியாகும். அவர்கள் ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்திய பிறகு இரண்டு பெரிய முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. ஒன்றைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது பிரிட்டிஷ் ராணியார் நம்முடைய நாட்டிற்கு வருவது பற்றியாகும். இப்போது பிரிட்டிஷ் ராணியார் நம்முடைய நாட்டிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். வந்து இப்போது நம்முடைய நாட்டிலே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை வரவேற்பது குறித்து பல கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது அது ஒருபுறம் இருக்க, இன்றைக்கு ஒரு நாட்டிற்கும், மற்றொரு நாட்டிற்கும் அது காமன்வெல்த் நாடாக இருந்தாலும்கூட, வேறு எந்த நாடாக இருந்தாலும்கூட, நாட்டுக்கு நாடு தொடர்பு கொள்கின்ற நல்ல முறையிலே வரவேற்புக்கு ஏற்பாடு செய்து, அந்தத் தொடர்பின் மூலமாக உலக சமாதானம் ஏற்படுவதற்கான சக்தியை வளர்க்க வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. அந்த முறையிலே ராணியாரின்

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

வருகை நம்முடைய நாட்டுக்கும், பிரிட்டிஷ் நாட்டுக்கும் இருக்கக் கூடிய தொடர்பை இன்னும் அதிகப்படுத்தும், பலப்படுத்தும். அந்த பலத்தின் மூலமாக, அந்த சக்தியின் மூலமாக உலக அரங்கிலே சமாதானத்தை நிலவுவதற்கு இன்னும் நல்ல முறையிலே பணியாற்ற முடியும் என்ற வகையிலே, ராணியார் அவர்களை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன்.

இன்னொரு நிகழ்ச்சி, அமெரிக்காவிலே புதிய ஜனாதிபதி பதவி ஏற்றது. அதன் மூலமாகவும் இன்றைய உலக சூழ்நிலை மாறுபட்டு, சமாதானம் உலகத்திலே ஏற்படுவதற்கு உதவியாக இருக்குமென்ற நம்பிக்கை இன்று உலகத்திலே ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதை நான் இங்கே ஏன் குறிப்பிடுகிறேன், என்று சொன்னால், நாம் இப்போது பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பற்றி, நம் நாட்டிலே ஏற்படக்கூடிய முன்னேற்றங்களைப் பற்றி நாம் இங்கு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டிலே, உலகத்திலே சமாதானம் சீர்குலைந்து மறுபடியும் போர் மூளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படக்கூடுமாயின், எல்லா நாட்டினுடைய முன்னேற்றங்களும் தடைபட்டுவிடும். அதனால் நம் முடைய முன்னேற்றம் தடைபடும். ஆகவே இன்று எங்கெல்லாம் சமாதானம் ஏற்படக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றதோ, அவைகளையெல்லாம் நாம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அது ரஷ்யாவானாலும் சரி, அமெரிக்காவானாலும் சரி, சீனாவானாலும் சரி, பாகிஸ்தானானாலும் சரி, இந்தியாவானாலும் சரி நாம் எல்லாவற்றையும் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். ஆகவேதான் இன்றைக்கு அந்த அடிப்படையில் ராணியார் அவர்களின் வருகையை கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர், அது எப்படி, இன வெறி இருக்கக்கூடிய காமன்வெல்த்திலிருந்து வரக்கூடிய தலைவியை வரவேற்க முடியுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது ரொம்பவும் வருந்தத் தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : நான் எந்தத் தலைவர்களையும் வரவேற்பதில் ஆட்சேபணை தெரிவிக்கவில்லை. பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் தலைவியை மிகவும் பெருமையாக, ஆடம்பரமாக வரவேற்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வரவேற்பதில் தப்பு ஒன்றுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வரவேற்பது என்று சொன்னால் ஒன்று ஆதரிப்பதாக இருக்க வேண்டும் அல்லது தவறு என்று சொல்ல வேண்டும். செலவிடுவது தப்பு என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்கு வேறு அர்த்தம் கூறுவது முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வரவேற்பது நல்லது என்று சொல்வாரேயானால், அதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

The hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram rose.

MR. SPEAKER : I allowed the hon. Member, Sri N. K. Palanisami, to speak on a point of personal explanation. But I cannot allow the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram to speak.

25th January 1961]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, on a point of clarification

Let the hon. Member please resume his seat.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member please resume his seat. No hon. Member can speak unless it is on a point of personal explanation. I cannot allow one hon. Member to speak on a point of personal explanation and also the leader of his party to speak on another point of personal explanation. I deprecate the idea of any hon. Member intervening and disturbing the thought of the Hon. Minister for Finance while he is speaking. Let the Hon. Minister please resume his speech and not field to any interruption. (Laughter.)

SRI A. GOVINDASAMI : The same instructions apply to the Hon. Minister also.

MR. SPEAKER : The hon. Member can raise that point at the appropriate time and I will give my ruling.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முன்பு மதுவிலக்கு அலுவலர்கள் இந்த வரவேற்பிலே கலந்து கொள்வது பற்றி நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு, அவர் வரவேற்பு தாக கூறியதற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அடுத்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியும் பொதுவாக சர்க்கார் நடத்தி வரக்கூடிய நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகளைப் பற்றியும் பேசினார்கள். ஒவ்வொரு கட்சியும் அதன் அதனுடைய கோணத்திலே இருந்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியும், நிர்வாகத்தைப் பற்றியும் அவரவர் களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய குறைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே முக்கியமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சி, அவர்களுக்கு திராவிட நாடு பிரிவுவேண்டுமென்ற ஒரு கோணத்திலே இருந்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். அவர்கள் எப்போதும் பிரிவினையிலேயே நம்பிக்கையுள்ளவர்கள். அதன் காரணமாக ஒரு அங்கத்தினர், எங்கு பிரிவினை சக்தியிருந்தாலும் அது முன்னேற்றத்திற்குரிய ஒரு சக்தியாகும், ஆகவே அது வரவேற்கப்படக்கூடியதாகும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி பிரிந்து போகக்கூடிய சக்தி ஜாதியின் அடிப்படையில் இருந்தாலும் சரி, மொழியின் அடிப்படையில் இருந்தாலும் சரி, அல்லது கொள்கையின் அடிப்படையிலே இருந்தாலும் சரி, அச்சக்தி முன்னேற்றத்திற்குரிய ஒரு சக்தி என்ற கருத்துப்பட பேசினார்கள். அதை அவர்களுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஒத்துக் கொள்ளக் கூடிய அளவில் இருக்கிறது. பிரிவினை என்று சொன்னாலே, அதை ஒரு முன்னேற்றமாகக் கருதக்கூடியவர்கள். ஆகவேதான் அவர்கள் திராவிடக் கழகத்திலிருந்து பிரிந்த பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டார்கள்.

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

பிரிவுதை ஒரு முன்னேற்றமாகக் கொள்ளக் கூடியவர்களாகையால், அப்படி பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் அக்கட்சியிலிருந்து பிரிந்து போய் வேறு கட்சியை ஏற்படுத்தினால், அதற்கு திராவிட தீவிர முன்னேற்றக் கழகம் என்று பெயர் வைத்துக்கொள்ளக்கூடியவர்கள்.

SRI A. GOVINDASAMI : The Hon. Minister is not speaking with reference to the Governor's Address.

MR. SPEAKER : I would also appeal to the Hon. Minister not to go away from the point.

(Sri A. Govindasami rose.)

MR. SPEAKER : I have upheld the point raised by the hon. Member. Let the Hon. Minister please continue his speech now.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் சொல்வதிலே சிரிப்புக்கு இடமிருந்தாலும்கூட, வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது மாதிரி ஒரு கொள்கை இருப்பது பற்றி நான் வருத்தப்படுகிறேன். இந்தப் பிரிவினைச் சக்தி என்ற அடிப்படையிலே இன்றைக்கு நாம் யோசித்துப் பார்ப்போமேயானால், எந்தத் திட்டத்தையும் நாம் நிறைவேற்ற முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதன் காரணமாக, அந்தப் பிரிவினை என்ற மனப்பான்மையோடு பார்க்கும்போது, தமிழ் நாட்டிலே எதைப் பார்த்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரு பாழடைந்த காட்சியாகத் தெரிகிறது. தமிழ் மக்களிடத்திலே, தமிழ் மந்திரிகளுக்கு திறமை என்பது எப்போதும் கிடையாது என்று கூறப்படுகிறது. எதையெடுத்தாலும், ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்ற கருத்துடன் பேசப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் பிரிவினை மனப்பான்மை என்பதுதான் என்று நான் சொல்லியிருந்தேன். அந்த அடிப்படையிலேதான் கருத்துக்கள் அத்தனையும் மக்களிடத்தில் தெரிவிக்கப்படுகிறது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

அடுத்தபடியாக, கம்யூனிஸ்டு கட்சியிலிருந்து பேசியவர்கள் திட்டம் அவசியம், திட்டத்தின் மூலம் முன்னேற்றம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லி, புள்ளி விவரங்களுடன் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில் சில கொள்கைக் கோளாறின் காரணமாக உற்பத்தியின் பலன் மக்களுக்குக் கிடைக்காத முறையிலே விலை ஏறி விட்டது என்பதைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அதிலும் முக்கியமாக தனிப்பட்டவர்கள் துறையிலே பல தொழில்கள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, கோளாறுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன, இன்னும் அதிகமாக சர்க்கார் துறையிலே, பொதுத் துறையிலே இந்தத் தொழில்கள் ஏற்படுத்தப்படுமானால், இந்தக் கோளாறுகள் ஏற்படாது என்றும் அவர்கள் பேசினார்கள்.

எந்தக் கட்சித் தலைவர் என்று கனம் இராமசுவாமி முதலியார் அவர்களைக் குறிப்பிடுவது என்பது பற்றி எனக்குக் கொஞ்சம் தயக்கம் இருக்கிறது. (ஸ்ரீ வி. கே. இராமசுவாமி முதலியார் :

25th January 1961.] [Sri C. Subramaniam]

பழையபடியே சொல்லுங்கள்.) 'ஐ.என்.டி.சி. கட்சித் தலைவர்—
ஐ.என்.டி.சி. கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும்கூட சுதந்திரக் கட்சி
இலட்சியங்களை கொண்டிருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், சுதந்திரக்
கட்சியின் இலட்சியங்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு,
அவர்கள் பல குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவரவர்கள்
அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்தோடு தான் நோக்குவார்கள்
என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் கடைசியில் எது சரி
என்பதைப்பற்றி நாம் ஆலோசனை செய்து, இருக்கக்கூடிய சரி
யான புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக்கொண்டு நாம் யோசித்துப்
பார்க்கவேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக எந்தவிதமான
முன்னேற்றமும் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படவில்லை என்பதற்கு
ஏதோ ஒரு புத்தகத்திலிருந்து பல புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்
காட்டி, அதன் மூலம் தமிழ் நாடு பாழடைந்து விட்டது, பத்து
வருட காலத்தில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை
என்கிற முறையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்
தினர்கள் பேசினார்கள். பொதுவாகப் பேசியதை விட்டுவிட்டு
இன்றைக்கு தனியாக துறைவாரியாக எடுத்துப் பார்ப்போம்.
எதிலே நாம் பின்னடைந்திருக்கிறோம், எதிலே மற்ற மாகாணங்
களைவிட நாம் பின்னடைந்திருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றி
யெல்லாம் அவர்களே ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்கின்ற
ஒரு முறையிலே ஒவ்வொரு துறையாக எடுத்துக்கொண்டு நாம்
எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம், நம்மைவிட
மற்றவர்கள் அதிகமாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்களா
என்பதை பரிசீலனை செய்து பார்ப்போம். பொதுவாக ஒரு சில
வற்றை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, நாம் இதிலே குறைவாக முன்
னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம், அதனால் முழுவதும் நமக்கு
எல்லாவற்றிலும் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால்,
அது சரியல்ல. இன்றைக்கு யாரும் எந்தப் பகுதியிலும் எல்லாத்
துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைந்துவிட முடியாது.
ஆகையினால்தான் ஒவ்வொரு துறையையும் வரிசையாக எடுத்துக்
கொண்டு, எதில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம், ஓரளவு
எதில் பின் அடைந்திருக்கிறோம், அம்மாதிரி பின்னடைந்ததை
சரி செய்வதற்கு என்ன செய்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப்
பற்றி ஆலோசிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு விவசாயத்திலும்கூட நாம் முன்னேற்றம் அடைய
வில்லை என்கிற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. எப்பொழுதும்
சொல்லுகின்ற பாணியிலே, எல்லாமே குறைவு என்கின்ற பாணி
யிலே சொன்னார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. விவசாயத்
துறையை எடுத்துக்கொள்வோமானால் 10 ஆண்டுகளில் 32 சத
விகிதம் உற்பத்தி அதிகமாகி இருக்கிறது. அம்மாதிரி 32 சத
விகிதம் அதிக உற்பத்தி வேறு எந்த ராஜ்யத்திலும் ஏற்படவில்லை
என்கின்ற முறையிலே அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருந்
தாலும்கூட, விவசாயத் துறையிலே நாம் முன்னேற்றம் காண
வில்லை என்று சொல்லி வலியுறுத்தினார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல.
ஏகரா ஒன்றுக்கு எந்த அளவுக்கு விளைகிறது என்கின்ற
கணக்கை, புள்ளிவிவரத்தை நாம் எடுத்துப் பார்ப்போமானால்,

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

நெல்லை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, மற்ற தானியங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, கரும்பை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, பருத்தியை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, நிலக்கடலையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, எல்லா விளை பொருள்களையும் எடுத்துக் கொண்டாலும் ஏகரா ஒன்றுக்கு எந்த ராஜ்யம் அதிகமாக விளைவிக்கிறது என்று பார்த்தால், அது சென்னை ராஜ்யம்தான் என்பதற்கு புள்ளிவிவரங்கள் சொல்லமுடியும். (குறுக்கீடு). ஏற்கனவே இருந்தது அல்ல. இப்பொழுது 10 வருஷங்களில் 32 சதவிகிதம் உற்பத்தி அதிகமாகி இருக்கிறது. இன்றைக்கு புள்ளிவிவரங்களை யோசித்துப் பார்ப்போமானால் எந்த அளவுக்கு இந்த 10 ஆண்டுகளில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றி புள்ளிவிவரங்களை நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அதோடு மட்டுமல்லாமல் சமீபத்தில் ஸ்ரீ எம். எஸ். ராண்டவா, Vice-President of the Council of Agricultural Research and Additional Secretary to the Government of India

வந்து பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் படிக்கவேண்டும். அதுவும் விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றம் காணவில்லை என்று சொல்லும்பொழுது அதை அவர்கள் படித்துப் பார்க்கவில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். அதிலிருந்து ஒரு சிறு பகுதியை மட்டும் படிக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய வாதத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், விவசாயத் துறையிலே முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்று வற்புறுத்தியதாக எடுத்துக்காட்டி, அதற்கு மாற்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களிடம் நேற்று பேசும் பொழுது சொன்னது, முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதை மறுத்துச் சொல்லவில்லை. பிற மாகாணத்தின் சராசரி வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயத் துறையில் அந்த அளவுக்கு பெறும் வாய்ப்பை நாம் எட்டிப் பிடிக்கவில்லை என்பதை புள்ளிவிவரங்களுடன் சொன்னேன். கனம் அமைச்சர் வேறு சரியான புள்ளிவிவரம் கொடுத்தால், நான் அதை வரவேற்பேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : விவசாய உற்பத்தி நிலத்திலிருந்துதான் ஏற்படுகிறது. சராசரி நிலத்தில் எவ்வளவு உற்பத்தி ஆகிறது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் சராசரி வருமானம் இருக்கிறதே ஒழிய, ஆகாயத்தில் விவசாயம் செய்து விடமுடியாது. ஒருவேளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் வந்தால், அவர்களுடைய திறமையின் காரணமாக, அவர்கள் ஆகாயத்தில் விவசாயம் செய்து உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவார்களோ என்னவோ தெரியாது. (சிரிப்பு) விளைச்சல் எந்த அளவுக்கு ஏற்படுகிறது என்பதை வைத்துக் கொண்டுதான் நாம் இதை சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும் (குறுக்கீடு). இதர ராஜ்யங்களில் எப்படி அதிக வருமானம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நான் பின்னாலே சொல்லுகிறேன். அதைப்பற்றி அவர்கள் இன்னும் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கான துணுக்கங்களை

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

நான் சொல்லுகிறேன். அதை ஏற்றுக்கொண்டால் ஏற்றுக் கொள்ளட்டும். இல்லை, எப்பொழுதும் போல 'நிதி அமைச்சர் சொல்லுகிறார், நான் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு தயாராக இல்லை' என்று அவர்கள் ஒதுக்கிவிட்டாலும் விடலாம். ஸ்ரீ ராண்டவா அவர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடியதை படித்துக் காண்பிக்கிறேன் :

"The most highly developed of the Southern States is Madras. Apart from the high level of literacy and good administration.

அவர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். அது வேறு பொருமை. நான் பாராட்டியது இல்லை. ராண்டவா அவர்கள் சொன்னது.

Apart from the high level of literacy, and good administration the general standard of agriculture is also of a high order. The crop yields are higher than in the other States in India. This is largely explained by the technical knowledge, capacity for industry of the farmer and plentiful use of fertilisers and green manures."

அடுத்தாற்போல கோவை ஜில்லாவைப் பற்றி சொல்லியிருந்தாலும், அதையும் படித்துவிட விரும்புகிறேன்.

"The district of Coimbatore can claim to be one of the most progressive districts in India."

நாம் ஏதோ பின்னடைந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுவது வாதத்திற்கு வேண்டுமானால் சொல்ல முடியும். ஆகவே, நாம் விவசாயத் துறையில் போதிய அளவு மற்ற மாகாணங்களைவிட அதிக உற்பத்தி செய்துவருகிறோம் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. அதில் முதன்மை ஸ்தானத்தை நாம் வகித்துக் கொண்டு வருகிறோம், வகித்துக்கொண்டுதான் வருவோம் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. (குறுக்கீடு). விவசாயத் துறையிலே அதிக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. கல்வித் துறையிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், நாங்கள் இனிமேல் படிப்பது என்பது இல்லை, குழந்தைகள் அதிகமாக படிக்கிறார்கள், குழந்தைகளுக்கு படிப்பு அதிகமாகியிருக்கிறது என்றுதான் அர்த்தம்.

இன்றைக்கு அடுத்தபடியாக கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், மற்ற ராஜ்யங்களில் ஏற்பட்டதைவிட நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய முன்னேற்றம் குறைவா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கான புள்ளிவிவரம் அவர்களிடம் இருக்கிறதா, பார்த்தார்களா என்று கேட்கிறேன், நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லுகிறேன், இந்த 10 ஆண்டுகளில் கல்வித் துறையிலே எந்தப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, சென்னை ராஜ்யத்திலும் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்ற அளவு வேறு எந்த ராஜ்யத்திலும் ஏற்படவில்லை என்று நான் சொல்ல முடியும். வேண்டுமானால் வேறு யாராவது இதை எதிர்த்துச் சொல்ல முடிந்தால் சொல்லட்டும். (ஆரவாரம்). கல்லூரி படிப்பாக

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

இருந்தாலும் சரி, கல்லூரிப் படிப்பிலே தொழில் படிப்பாக இருந்தாலும் சரி, மருத்துவப் படிப்பாக இருந்தாலும் சரி, விவசாய மேல் படிப்பாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது கால்நடையைப் பற்றிய மேல்படிப்பாக இருந்தாலும் சரி, புள்ளி விவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் இந்த 10 வருஷங்களில் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அபிவிருத்தி அளவுக்கு வேறு ராஜ்யத்தில் ஏற்படவில்லை என்று சொல்ல முடியும். புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டு நிரூபிக்க முடியும். அதற்கான புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் சென்னை ராஜ்யம் முதன்மையாக இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி மறுக்க முடியாது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : What about Kerala?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பத்து வருஷத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தை சொல்லுகிறேன். நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்றதற்கு பிற்பாடு, சுதந்திரம் அடைந்ததற்கு பிற்பாடு, அதிலே ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தைச் சொல்லுகிறேன். வேறு எந்த ராஜ்யத்திலும் இல்லாத அளவு முன்னேற்றம் இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

அதற்கு அடுத்தாற்போல் மின்சாரம் எந்த அளவிற்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போமானால், (ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : இரும்புத் தொழிற்சாலைப்பைப் பற்றி சொல்லுங்கள்)—நான் உங்களைப்போல் மழுப்பிவிட்டு பேசுகிறவன் அல்ல. அதைப் பற்றியும் நான் சொல்லத்தான் போகிறேன். மின்சார உற்பத்தி எந்த அளவுக்கு பெருகியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பத்து வருஷங்களுக்கு முன் இருந்ததைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. பத்து வருஷங்களில் நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகையினால் அதற்கு நான் பதில் சொல்லுகிறேன். பத்து வருஷங்களுக்குள்ளாக ஏற்பட்ட அபிவிருத்திக்கு புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்து நான் கேட்கிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்ட மின்சார அபிவிருத்தி அளவு வேறு எந்த ராஜ்யத்திலும் ஏற்படவில்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன். அதை யாராவது மறுக்கமுடியுமா என்று கேட்கிறேன் (ஆரவாரம்). 1951-ம் வருஷத்திலே உற்பத்தி சக்தி 146,000 கிலோவாட்ஸ் ஆக இருந்தது. 1961-ல் 571,000 கிலோவாட்ஸ் உற்பத்திக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது உற்பத்தி அளவு மூன்று பங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. 300 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டத்திலே போதுமான அளவு மின்சார சக்தி ஏற்படப்போவதில்லை என்றும், ஆகவே இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு சில திட்டங்களைப் போட வேண்டுமென்றும் சிலர் சொன்னார்கள். இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி பெருகவேண்டியதுதான். ஆனால் எந்த அளவுக்கு நாம் சென்றிருக்கிறோம் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். 1961-ம் வருஷத்தில் மற்ற ராஜ்யங்களிலுள்ளதையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், நாம் ஐந்தாவதாகத்தான் இருக்கிறோம். முழு மின்சார சக்தியை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது, ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் உற்பத்தியாக இருந்தாலும் சரி, தெர்மல் பவர் ஆக

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

இருந்தாலும் சரி, இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்பொழுது, நாம் ஐந்தாவதாகத்தான் இருக்கிறோம். (இச்சமயத்தில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்பிரமணியம் எழுந்திருந்தார்).

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்பொழுது ஏன் குறுக்கிடுகிறீர்கள். அவரைப் பேச விடுங்கள். நேற்று நீங்கள் பேசும்பொழுது அவர் இப்படிச் செய்யவில்லையே. அடிக்கடி நான்கு ஐந்து பேர் பேசுவதை நான் நேற்றுப் பார்க்கவில்லை. தயவுசெய்து பொறுமையாக இருங்கள். அவர் பேசி முடித்தபிறகு உங்கள் சந்தேகத்திற்கு விளக்கம் கேட்கலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : அவரை உற்சாகப்படுத்துவதற்காகத்தான்.

MR. SPEAKER : Rules of debate require that every hon. Member must be given the right to speak in this House uninterrupted. The Hon. Minister is as much entitled to protection as any hon. Member. I am here to see that the Hon. Minister is not interrupted. I won't allow interruptions.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தங்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். என் பேச்சு சூடு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்தச் சூட்டைத் தாங்க முடியாமல் குதிக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : சூடு ஏறாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்குத்தான் நான் இருக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சூடு ஏறினாலும் அதை சகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்களை நாம் கணக்கு எடுத்துப் பார்க்கும் பொழுது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முடிவுக்குள்ளாக நம்முடைய மின்சார சக்தி 1,440,000 கிலோவாட்ஸ்லாக உயர்ந்து விடும். அப்பொழுது நம்முடைய நாட்டிலே இரண்டாவது ஸ்தானத்தை நாம் வகிப்போம். பதினாறு லட்சம் கிலோவாட்ஸ் அளவிலே, முதல் ஸ்தானம் மகாராஷ்டிராவுக்குச் செல்லும்.

நேற்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் பேசும் பொழுது, ஜனத்தொகை அடிப்படையில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா என்பதை வலியுறுத்தினார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் நாம் 14 லட்சம் கிலோ வாட்ஸ் பெற முடியாது. பத்து லட்சத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய வாதத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஜனத்தொகை அடிப்படையில் எல்லாம் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், முதலிலே விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றத்தை நாம் நிறுத்திவிட வேண்டும். கல்வித் துறையிலும் மின்சாரத் துறையிலும் அறிவியலுக்கு நிறுத்திவிடவேண்டும். மற்றவர்கள் எல்லாம் நம்முடன் சேர்ந்து வரும் வரையில் நாம் ஒன்றுமே செய்யமுடியாது.

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், சென்ற பத்து வருஷ காலத்திலே மற்ற ராஜ்யங்களைவிட இங்கே அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மற்ற ராஜ்யங்களைவிட, அளவிலே உற்பத்தியைப் பெருக்கப் போகிறோம் என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட முடியும். ஆகலால் மற்றவர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டோம், ஏமாற்றப்பட்டோம் என்று சொல்லுவதற்கு இடமில்லை.

ரோடுகளைப் பற்றிப் பேசுகையில் பாலம் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். இங்கே மட்டுமல்ல. ரொம்ப முன்னேற்றகரமாக இருக்கக்கூடிய நாடுகளிலேகூட, எதிர்பாராத விதமாக வெள்ளம் வந்து, விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு பாலங்கள் அடித்துச் செல்லப்படுகின்றன. பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். நேரில் சென்றவர்களும் பார்த்திருப்பார்கள். “வெள்ளம் அதிகமாக வந்து பாலம் இடிந்து விட்டதே, பார்த்தீர்களா ரோடுகளை” என்று சொல்லி, எங்களுக்குத் திறமையில்தான் என்று எடுத்துச் சொல்ல முன்வந்தார்கள். சென்ற 10 வருஷ காலத்திலே ரோடுகளின் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்து, மற்றவர்களைவிடப் பின்தங்கியிருக்கிறோமா அல்லது முன்னேறியிருக்கிறோமா என்று அகில இந்திய ரீதியிலே புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், சென்னை ராஜ்யத்திலேதான் அதிக ரோடுகள், நல்ல ரோடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லமுடியும். அகில இந்திய ரீதியிலே பார்க்கும்பொழுது 1,000 சதுர மைலுக்கு சராசரி 28 மைல் நீளம் ரோடுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 54 மைல் நீளம் ரோடுகள் இருக்கின்றன. சராசரிக்கு மேல் இரண்டு பங்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, எவ்வளவோ ரோடுகள் போடவில்லை என்கிற அடிப்படையில் பேசுவது தவறு என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கனம் மந்திரி மாணிக்கவேலு அவர்கள் இப்பொழுது இங்கே இல்லை. (சிரிப்பு) (ஒரு அங்கத்தினர் : அவர் இங்கே இருக்கிறாரே) கடைசிக்குப் போய்விட்டார் போலும். 1960-65-லே அகில இந்திய ரீதியில் பார்க்கும்பொழுது 10,000 பேருக்கு 4 படுக்கை வசதி இருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்திலே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, கனம் மாணிக்கவேலு அவர்களுடைய இலாகாவிற்கு ஒதுக்கிய பணத்தில் ஒரு பகுதியை எடுத்து மின்சார அபிவிருத்திக்குச் செலவு செய்தோம். அப்படியிருந்தாங்கூட இன்று நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால், 6 படுக்கை விகிதம் இருக்கிறது என்று கணக்கெடுக்கப் பட்டுள்ளது. இன்னும் டாக்டர்கள் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறார்கள் என்று கணக்குப் பார்க்கும்பொழுது, நம் ராஜ்யத்தில் 10 லட்சத்திற்கு 181 டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அகில இந்திய ரீதியிலே சராசரி 166-ஆக இருக்கிறது. ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வாதத்தை எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் ஆஸ்பத்திரிகளின் அபிவிருத்தியை நிறுத்த வேண்டும்.

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

அதிகமான அளவுக்கு டாக்டர்கள் தயாரிப்பதை நிறுத்திவிட வேண்டும். மற்ற பகுதிகளும் நம்முடைய அளவுக்கு வந்த பிறகு தான் நாம் மேலும் முன்னேற முடியும்.

இதெல்லாம் இருக்கட்டும், தொழில் துறைக்கு வாருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றியும் பேசத்தான் போகிறேன். இன்றைக்கு மின்சார சக்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லும்பொழுது, அந்த மின்சாரத்தை நாம் சாப்பிடுவது இல்லை. அதிலே ஒரு சிறு பகுதிதான் கிராமங்களிலே விளக்குகள் போடுவதற்கும், தண்ணீர் இறைப்பதற்கும் பயன்பட்டு வருகிறது. எண்பத்தி எட்டு சதவிகிதம் இன்டஸ்டிரியல் லோடுக்குத்தான் போகிறது. அந்த அளவுக்கு மின்சாரம் உற்பத்தியாகியும், பற்றாக்குறையாகத்தான் இருக்கிறது. மீதமாக சிறிது கூடக் கிடையாது. ஆகவே அந்த அளவுக்கு பரவலாக தொழில்கள் ஏற்பட்டதன் காரணமாகத்தான், இவ்வளவு மின்சார உற்பத்தி செய்தும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. அப்படி தொழில்கள் பெருகாமல் இருந்தால், இந்த நிலையை எட்டிப் பார்த்திருக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன். கிராமங்களுக்காகக் கொடுப்பது மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். கிட்டத்தட்ட 100-க்கு 90 பங்கு தொழில்களுக்காகத்தான் உபயோகப்படுத்திவிட முடியாது. வேறு வகையில் உபயோகப்படுத்திவிட முடியாது. அந்த அளவுக்கு நம் நாட்டிலே தொழில் வளம் ஏற்படப் போகிறது. ஆகவே மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருப்பதே தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடையாளமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக சில தொழில்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் முதலில் ஏற்பட்டது தூல் தூற்கும் தொழில். திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு புள்ளி விவரங்கள் தெரிந்திருக்குமோ, தெரியாதோ. தெரிந்திருந்தாலும் வெளியே சொல்லமாட்டார்கள். தூற்கும் கதிர்களை எடுத்துக் கொண்டால், இந்தியா முழுவதிலும் 135 லட்சம் கதிர்கள்தான் இருக்கின்றன. (ஒரு அங்கத்தினர்: இனிமேல் நமக்கு ஸ்பின் டில்ஸ் கொடுக்க மாட்டார்கள்) நான் என்ன செய்வது? சொல்லத் தான் வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு நம் தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் 30 லட்சம் கதிர்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் சொல்லுகிற படி ஜனத்தொகை அடிப்படையிலே பார்த்தால், இதிலே 15 லட்சம் குறைத்துவிட வேண்டும். ஜனத்தொகை அளவில் பார்ப்போமே யானால் 12-ல் ஒரு பங்கு, அதாவது 8 சதவிகிதம்தான் வரவேண்டும். இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அதே மாதிரி, ஒரு தொழில் வரும்போது, அந்தத் தொழிலோடு நிற்பதில்லை. தூற்பாலைகளில் பெரும் வளர்ச்சி கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்தத் தொழிலோடு நிற்கவில்லை; பல உப தொழில்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று என்ஜினியரிங் தொழில்கள். அவை எந்த அளவுக்கு வந்திருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில்

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

அமெரிக்க நிபுணர் ஆராய்ச்சி செய்து, ஒரு புத்தகம் வெளியிட்டுருக்கிறார். அந்த அடிப்படையில், எஞ்ஜினியரிங் தொழிற்சாலை சிறிதாக ஆரம்பித்து, மேன்மேலும் வளர்ந்திருக்கிறது. நாம் எந்த விதத்திலும் குறையவில்லை. சிமெண்ட் தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நம் ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி, ஜனத் தொகை விகிதாசாரப்படி பார்த்தால் அதிகம் குறைவில்லை. சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள் அதிகம் இல்லாமல் இருந்தது; ஆனால், இப்பொழுது பல தொழிற்சாலைகள் அமைத்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் பல சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய எல்லாத் தொழிற்சாலைகளும் கிடைப்பதால், ஜன சங்கியை விகிதாசாரத்திற்கு மேலேயே உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்து விடுவோம்; நாம் அதிலும் குறைவில்லை.

இன்றைக்கு மிக முக்கியமாகச் சொல்லக் கூடிய இரும்பு தொழிற்சாலை ஏற்பட்டால், இரும்பு உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை, அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை உடனே ஏற்படாததற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். இன்னும் அவர்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், “இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும், ஏற்படுத்த வேண்டும் என்கிறோம்; சர்க்கார் மனது உருகவில்லை” என்று. இரும்புத் தொழிற்சாலை என்பது அவ்வளவு சலபமான காரியம் அல்ல. மீதிப் பேர் தொழிற்சாலை அமைக்கவில்லையா என்றால், நம் நாட்டில் மற்ற இடங்களில் 100-க்கு 60 பங்கு இரும்பு சத்து இருக்கக் கூடிய, நல்ல இரும்புக் கனியும், உயர்தர நிலக்கரியும் இருக்கும்; உலகத்திலேயே பெருளாரியான நாடுகளில் இரும்புத் தொழிற்சாலை அப்படித்தான் செய்யப்படுகிறது. சேலத்தில் இரும்புக் கனி இருப்பது வாஸ்தவம்; ஆனால், அதில் 100-க்கு 38 பங்குதான் இரும்பு சத்து இருக்கிறது. நமக்கு உயர்ந்த நிலக்கரியும் இல்லை. நெய்வேலியில் கிடைப்பது, “பிஞ்சு” நிலக்கரிதான் விக்ரைட் உருவத்தில் கிடைத்திருக்கிறது. அங்கே ஆரம்பித்திருக்கும் முறை புதிதானது. ஆகையினால்தான் மற்ற முறைகளை உடனடியாக அமைக்க இயலவில்லை. ஆக நெய்வேலி நிலக்கரி கிடைத்ததும், இரும்பு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த முடியும் என்கிறோம். நிலக்கரி இல்லாமல் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த முடியும் என்பது தவறான கருத்து. ஆகையினால்தான் இந்தப் புதிய முறையை ஒட்டி, இயந்திரங்கள் அமைப்பது பற்றி ஆராய்ச்சிகள் நடக்கின்றன. கிழக்கு ஜெர்மனி நிபுணர்கள், மேற்கு ஜெர்மனி நிபுணர்கள், மற்றவர்களும் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். ஒன்றுதான் தெரிவிக்கப்படுகிறது; நிலக்கரியை வைத்துக் கொண்டு இரும்பு செய்ய முடியும், அதற்குச் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் திட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், சாத்தியத்திற்குத் தக்கவாறு, இயந்திரங்கள் எந்த முறையில் அமைக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி இன்னும் திட்டவட்டமாக சொல்ல வேண்டுமென்றால், பல பரீட்சைகள் செய்துதான் சொல்ல முடியும். நெய்வேலி நிலக்கரி 2,000, 3,000 டன் வரை பெரும் அளவில் எடுக்கும்போதுதான் பரீட்சித்து

[25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

எந்த விதமான இயந்திரங்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கவேண்டும். அப்படி நெய்வேலி நிலக்கரியை உடனடியாக எடுத்தால் என்ன என்று உடனே சொல்லப்படலாம். வெகு சுலபமாகச் சொல்லலாம். பிரச்சினை கஷ்டமானது. அதிர்ஷ்டவசமாகவோ, துரதிர்ஷ்டவசமாகவோ, நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கும் போது, கீழே அழுக்கும் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று கண்டோம். இதன் காரணத்தால், இரண்டு பக்கங்களிலும், இங்கே 30 பம்புகள், அங்கே 30 பம்புகள், 1,000 ஹெச். பி. கொண்டவை தண்ணீரை, தண்ணீரின் அழுக்கலை குறைக்க வேலைசெய்து கொண்டிருக்கின்றன. தண்ணீரை இறைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. தண்ணீரை இறைத்தால்தான் நிலக்கரி இருக்கும் பக்கத்திலேயே போக முடியும். இந்த 60 பம்புகளும் தொடர்ந்து வேலைசெய்யாவிட்டால், அங்கு பூராவும் வெள்ளக்காடாகப் போய்விடும். ஆறு மாதம் பொறுப்போம் என்ற முடிவுக்கு பரிசீலனை செய்த பிறகு வந்திருக்கிறோம்; ஆறு மாதம் பொறுத்துத்தான் மற்ற உபயோகத்திற்கு நிலக்கரியை எடுக்கவேண்டும், அதே சமயத்தில் 1,000, 2,000 டன் நிலக்கரியை எடுக்கலாம் என்று. பொருளாதார, தொழில்நிபுணர்கள் இந்த முடிவே சரி, இதுவே சரியான முடிவு என்று சொல்வார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இந்த விதமான முடிவைப்பற்றி வேறுகச் சொல்லலாம். எங்களுக்குத் திறமை குறைவு என்றாலும், மற்றவர்கள் இது சரியான முடிவு என்றுதான் சொல்லுவார்கள். ஆகவே, இது இரண்டையும் இணைத்துத்தான் செய்யவேண்டும். அவர்கள் சொல்வது போல் என்றால், நாம் இரும்புத் தொழிற்சாலை அமைக்கும் வரை, மற்ற இடங்களிலும் இரும்புத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்காமல் இருக்கலாம் என்று சொல்லலாமா? பீஹாரில் தொழிற்சாலை என்றால், அங்கே எல்லா வசதிகளும், தெரிந்த முறைகளும் இருக்கின்றன. அப்படியேதான் ஒரிஸாவிலும், வாங்காளத்திலும் இருக்கிறது. எங்கள் நிலக்கரி கிடைக்கும் வரை நீங்கள் ஒன்றும் பண்ணக்கூடாது என்று சொல்லலாமா? அது நமக்கே நல்லதா என்று பார்க்கவேண்டும்.

இன்னொன்றையும் மனதில் வைக்க வேண்டும். இரும்பு என்ன விலையில் செய்ய முடிகிறது? தேன் இரும்பு, பிக் அயர்ன், வெளி இடங்களில், டாடாவில் எடுத்துக் கொண்டால், டன்னுக்கு ரூ. 120. பொதுவாக ரூ. 180-க்கு மற்ற நிலக்கரிகள் விற்கின்றன. கொஞ்ச நஞ்சம் மேலாக இருக்கலாம். ஆக, 180-க்கு எடுக்கும் நிலக்கரியை, நமக்கு ரூ. 300 ஆகிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் குறைகூறுகிறார்களே என்று ரூ. 300 செலவில் ஒரு டன் ஆனால், அது யார் தலையில் விடியும்? வாங்கி உருக்கு அப்படியே செய்யப்படுவதில்லை. மற்ற தொழில்களுக்கு உபயோகிக்க வேண்டும். அந்தத் தொழில்களெல்லாம், ரூ. 180-க்கு வாங்கி தொழில்கள் நடக்கும்போது, நம் தொழிலை ரூ. 300-க்கு வாங்கிச் செய்ய வேண்டுமென்றால், நாம் தொழில் முன்னேற்றம் அடைய முடியுமா? இதை யோசிக்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் தமிழ் நாட்டுக்கு ஒரு இரும்புத் தொழிற்

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

சாலை வேண்டும் என்பதற்காக முடிவு இல்லை. எடுக்கக் கூடிய முடிவு, நம் தொழில் வளர்ச்சிக்கு சாதகமா அல்லது தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பாதகமா என்று ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் எடுக்க வேண்டும். ஏதோ தொழில் வேண்டும் என்பதற்காக, குழந்தைகள் தன்னிடம் எத்தனை பொம்மைகள் இருந்தாலும், புதுப் பொம்மையைப் பார்த்தால், எப்படியும் தனக்கு அது தர வேண்டும் என்று போராட ஆரம்பிக்குமோ, அது போல (குறுக்கீடு) ஏதாவது நமக்கு வேண்டுமென்று செய்வதற்கில்லை; ஆகவேதான் குழந்தை அரசியலில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இரும்புத் தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும் போது, பெரிய அளவில் பரீட்சைகள் செய்து பார்த்து, எந்த விளைக்கு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும்; மற்றவர்கள், வடக்கத்தியார் சொல்வது இருக்கட்டும், வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் நிபுணர்கள் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கிடைத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களை வைத்துக் கொண்டு, தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த, சாத்தியக் கூறுகள், நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். நிபுணர்கள் பெரிய அளவில் பரீட்சைகள் செய்த பிறகு, அது முடியாது என்றால் நிபுணர்களைப் புறக்கணித்து, அன்பழகன் நிபுணத்துவத்தை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், அது நாங்கள் அரசாங்கத்தில் இருக்கும் வரை முடியாது. இம்மாதிரி ஆரம்பிக்கும் திட்டங்களை உருவாக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள், தலைவர்கள் கருத்தை மட்டும் கேட்டுக் கொண்டு செய்வது என்பது முடியாத காரியம். இன்றைக்கு முக்கியமாக உலகத்திலே ஒரு பொருளைக் கொண்டு இன்னொரு பொருளாக மாற்றும் சக்தி மனிதனுக்கு வேண்டியிருக்கிறது. என்ன செலவானால் என்ன, ரூ. 100 செலவழித்து ஐந்து ரூபாய் தங்கம் எடுப்போமென்றால், அது சாதாரண மக்களுக்குச் செய்யக் கூடியதில்லை. முக்கியமாக ஒரு கருத்து இருக்கிறது. இரும்புத் தொழிற்சாலை வந்து விட்டால், மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து விட்டது என்ற கருத்துப் பரவியிருக்கிறது. பீஹாரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; அங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இரும்பு உற்பத்தி எந்த ராஜ்யத்திலும் கிடையாது. ஆனாலும், பீஹாரைப் போன்ற பிற்போக்கான மாகாணம் நம் நாட்டில் வேறென்றும் கிடையாது. என்ன காரணம்? பஞ்சாப் ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். பெரும் தொழில் ஒன்றுமே அங்கு கிடையாது. சர்க்காரிலே யிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்குக்கூட செலவு செய்து பெரிய தொழில் ஆரம்பிக்கவில்லை அங்கு. அப்படி இருந்தாலும், இன்றைக்கு நம் நாட்டிலேயே மிக உயர்ந்த வாழ்வைப் பெற்றிருப்பது பஞ்சாப் ராஜ்யமாகும். பெரும் தொழில்கள் அல்ல அதற்குக் காரணம். ஒவ்வொரு ஸீடும் ஒவ்வொரு பாக்டரியாக இருக்கிறது அங்கே. ஒங்கேயே இரும்பு உற்பத்தியாகி, அதை அவர்கள் தொழில்களுக்கு உபயோகிக்கவில்லை. பீகாரிலிருந்து வாங்கிய இரும்பை வைத்துக்கொண்டுதான் அவ்வாறு செய்து இருக்கிறார்

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

கள். ஆகவேதான், இப்படி இரும்பை வாங்கி, சிறு தொழில்களைப் பெரிய அளவில் பரவலாக எந்த அளவுக்கு ஆரம்பிக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் நாட்டின் வளம் உயர முடியும் என்ற கருத்தை நான் சொல்லிக்கொள்கின்றேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. புள்ளி விவரங்களோடு அதற்கான சமாதானங்களை நான் சொல்கிறேன். அவர்கள் ஏதோ புத்தகத்தைப் படித்துக் காண்பித்தார்கள். அந்தப் புத்தகத்தை நானும் முன்னரே பார்த்திருக்கிறேன். அதிலே கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களைச் சொன்னார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரத்தை 1960 ஆகஸ்டில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். 1965-66-ல் எந்த நிலைமையில் ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் இருக்கும் என்று யுகத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் இவ்வளவுதான் வரப் போகிறது, என்ன என்ன தொழில் எந்த எந்த ராஜ்யத்தில் வரப் போகிறது என்று இவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க முடியாது; திட்டக் கமிஷனுக்கும் தெரியாது; எனக்கும் தெரியாது. எந்த அடிப்படையில் புள்ளி விவரம் சேகரித்துச் சொன்னாரோ தெரியவில்லை. அது ஒருபுறமிருக்கட்டும். வேறு புள்ளி விவரம் இருக்கிறதா என்று கேட்கலாம். வேறு புள்ளி விவரம் இருக்கிறது. நாமும் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் டைரக்டரை வைத்துப் புள்ளி விவரம் சேகரித்திருக்கிறோம். திட்டத்தின் அளவு தெரியும் வரையிலாவது அதை வெளியிடாமலிருப்பது என்று நாங்கள் நினைத்திருந்தோம். ஆனால், அதை வெளியிடாவிட்டாலும் சிற்சில குறிப்புகள் வெளி வந்திருக்கின்றன.

அகில இந்திய ரீதியிலே கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, சராசரி வருமானம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 1955-56-ல் 257 ஆக இருந்தது. அப்பொழுது அகில இந்திய சராசரி 260. 1956-57-ல் நம் ராஜ்யத்தில் 292-ஆக உயர்ந்தது. இதே ஆண்டில் அகில இந்திய சராசரி 291. 1957-58-ல் நம் ராஜ்யத்தில் 283 ஆக இருந்தது. அகில இந்திய சராசரி 290. 1958-59-ல் நம் முடைய ராஜ்யத்தின் சராசரி 304.3. அகில இந்திய சராசரி 313.2. ஆக, எந்த வேகத்தில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்போது, 1955-56-லிருந்து 1958-59 வரைக்கும் உள்ள நான்கு வருடங்களில் நம் ராஜ்யத்தில் 20 சத விகிதம் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில் 19 சத விகிதம் தான் உயர்ந்திருக்கிறது என்று கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது சரியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் மேலும் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், 1960-61-ல் இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. இதிலே வேகம் மற்றவர்களைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்வது தவறு என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தலை ஒன்றுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்று சொல்லும்போது, விவசாயத் துறையில் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது, தொழில் துறையில் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். விவசாய வருமானத்தான் இன்றைக்கு இந்தியாவிலே பெரும் பங்கு இருக்கிறது. தொழில் வருமானத்தில் 45 சதவிகிதம்தான் தேசிய வருமானத்தோடு போய்ச் சேருகிறது. தமிழ்நாட்டிலும் அந்த முறையில்தான் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அவ்வாறு பார்க்கும் போது, பருவ நிலையில் கொஞ்சம் கோளாறு ஏற்பட்டால் கூட, தேசிய வருமானம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் ஏற்றத தாழ்வு ஏற்படுகிறது.

இது ஒரு புறமிருக்க, நமக்கு இருக்கும் நிலம் ஒரு குறிப்பிட்ட பரப்பு தான் இருக்கிறது. அதை அதிகப்படுத்த முடியாது. ஆனால், நிலத்திலிருந்து உற்பத்தியாகக் கூடியதை அதிகப்படுத்த முடியும். நிலத்திலிருந்து உற்பத்தியாகக் கூடியதில் பாதிப் பங்கு தேசிய வருமானத்தில் சேருகிறது. மக்களுடைய எண்ணிக்கை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று பார்த்தால், ஒரு சதுர மைலுக்கு 300 பேர் அகில இந்திய சராசரி என்றால், நம் ராஜ்யத்தில் 650-லிருந்து 700-வரை இருக்கிறது. இரண்டு பங்குக்கும் மேலாக இருக்கும்போது, நம் ராஜ்யத்திலுள்ள மொத்த நிலத்தில் வரும் வருமானத்தை இந்த இரண்டு பங்கு மக்களுக்கும் பங்கு போட்டு சராசரி வருமானத்தைக் கணக்கிட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கும் நிலத்தைக் கணக்கிட்டால், ஆந்திராவில் தலைக்கு சுமார் இரண்டரை ஏக்கர் நிலம் சராசரியாக இருக்கிறது. அந்த இரண்டரை ஏக்கரிலிருந்து வரக்கூடியது தேசிய வருமானத்தோடு போய்ச் சேருகிறது. நம் ராஜ்யத்தில் தலைக்கு சராசரி ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று கணக்கிடலாம். அந்த ஒரு ஏக்கரிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் தான் தேசிய வருமானத்தோடு சேருகிறது. கேரளாவில் தலைக்கு அரை ஏக்கர் என்று இருக்கிறது. அந்த அரை ஏக்கரிலிருந்து வருவது தேசிய வருமானத்தோடு போகிறது. அப்படியிருந்தும், நாம் அகில இந்திய அளவில் இன்றைக்கு முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஒரு குடும்பத்தில் இரண்டு பேர் இருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்தக் குடும்பத்திற்கு 200 ரூபாய் வருமானம் வந்தால், ஆளுக்கு 100 ரூபாய் வருகிறது. குடும்ப வருமானம் 220 ரூபாயாக உயர்ந்தால், ஆளுக்குப் பத்து ரூபாய் அதிகமாகும். அந்தக் குடும்பத்தில் ஐந்து பேர்கள் இருந்து, ஆளுக்குப் பத்து ரூபாய் அதிகமாக வேண்டுமானால், ஐம்பது ரூபாய் அதிகமாக வரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பத்து சதவிகிதம் வருமானம் உயர முடியும். அதுபோல அகில இந்திய ரீதியில், நம் ராஜ்யத்தில், மற்ற ராஜ்யங்களை விட இரண்டு பங்கு ஜன நெருக்கம் இருப்பதால், அதே வேகத்தில் நாம் முன்னேற வேண்டுமானால் என்ன செய்யவேண்டும்? விவசாயத் துறையில் மற்றவர்களை விட அதிகமாக நாம் முன்னேறினால்தான் அந்த வேகத்திலே இருக்க முடியுமே தவிர, வேறு விதத்தில் இருக்க முடியாது. ஜன நெருக்கடி இவ்வளவு இருந்தும் கூட, ஒவ்வொரு

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

வருக்கும் இருக்கும் வருமானத்தைப் பொறுத்த வரையில், அகில இந்திய வேகத்தில் நாமும் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம், ஒன்றரை, இரண்டு பங்கு பல துறைகளில் நாம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் காண்பிக் கின்றன.

விவசாயத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு எந்த நாட்டிலும் சராசரி வருமானத்தை அதிகப்படுத்திவிட முடியாது என்று உலக நிகழ்ச்சிகள் நிரூபித்துக் காண்பித்திருக்கின்றன. வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கும் எந்த நாட்டைப் பார்த்தாலும் கூட, தொழில் வளம் பெருகியிருக்கும் காரணத்தால்தான் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதே தவிர, விவசாய அடிப்படையில் மட்டும் எந்த நாடும் முன்னேறியது கிடையாது.

பிரிட்டனில் தூற்றுக்கு ஐந்து பேர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திலிருந்து ஐந்து சதவிகிதம்தான் தேசிய வருமானத்திற்கு வருகிறது. பாக்கி 95 சதவிகிதம் தொழில்களிலிருந்தும், மற்ற துறைகளிலிருந்தும் வரக்கூடிய வருமானம் ஆகும். ஆனால், இங்கு நிலைமை வேறு. இங்கு தூற்றுக்கு 70 பேர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தேசிய வருமானத்தில் பாதி பாகம் விவசாயத்திலிருந்து வருகிறது என்றாலும் நாம் எவ்வளவுதான் விவசாயத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டாலும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிட முடியாது. ஆகையால், தொழில்கள் மேலும் மேலும் பெருகுவதன் மூலமாகத் தான் நம்முடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள முடியும், அதுவும் விரைவாக உயர்த்திக்கொள்ள முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

பல்வேறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி பல கனம் அங்கத் தினர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்பதற்காக என்னுடைய ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறேன். அதை உடனடியாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. அதைப்பற்றிச் சிந்தனை செய்து பார்ப்பதற்காகத்தான் வைக்கின்றேன். ஒரு குடும்பம் விவசாயக் குடும்பமாக மட்டும் இருக்கும்போது எத்தனை வருவாய் வந்தாலும், மேலும் மேலும் அதை பூமியிலேயே போடுகிறோம். லட்ச ரூபாய் பூமியில் போட்டாலும், கணக்குப் போட்டு வரும்படியைக் கவனிக்க மாட்டோம். எதோ வீட்டைக் கட்டுவோம். நகை வாங்குவோம். விவசாயக் குடும்பமாக இருந்தால் முன்னேற்றம் ஏற்படுவதில்லை. அதுபோல, வெறும் விவசாய நாடாக இருந்தால் நாடு முன்னேற முடியாது. நம்முடைய நாடு தொழில் நாடாக வந்து அமைய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலையில் நமக்கிருக்கும் வசதிகளை வேல்லாம் விவசாயத்திலே போடவேண்டுமென்று நினைப்பது சரியா? அப்படிப் போடவேண்டுமென்றால், அதன் மூலம் எவ்வளவு வரும்படி வரும் என்பதைப்பற்றியும் யோசிக்க வேண்டும். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் இரண்டு கோடி, மூன்று கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதனால், 2,000 அல்லது 3,000 ஏக்கர் பாசனம்

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

பெறும். ஏதோ வருமானம் வரும். நான் சர்க்கார் வரும்படியைக் கணக்கிடவில்லை. சமுதாயத்திலே இரண்டு கோடி, மூன்று கோடி ரூபாய் போடுவதன் மூலமாக அதிக வரும்படி எவ்வளவு வருகிறது என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், தூற்றுக்கு ஒரு ரூபாய் கூட வருவது இல்லை. ஆகவேதான், அப்படிப்பட்ட வகையில் செலவிடுவதை நிறுத்திவிட்டு, அந்த இரண்டு அல்லது மூன்று கோடி ரூபாயை புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்க உபயோகப் படுத்தினால் தூற்றுக்கு 4 பங்கு, 5 பங்கு, 6 பங்கு அதிலிருந்து வரும்படி கிடைக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால், விவசாயத்திலே பணத்தைப் போடுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஒரு சத விகிதம் கூட கட்டுவது இல்லை. ஆகவே இப்படி கிடைக்கிற வருமானத்தையும் விவசாயத்துறையிலேயே ஈடுபடுத்த வேண்டுமா? அல்லது தொழில்துறையில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி எல்லோரும் நிதானமாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இல்லை இல்லை, உழவுக்கு மிஞ்சின தொழில் இல்லை, விவசாயத்திலேயே ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்று சட்டசபை முடிவு செய்தால் அதை மாற்றிவிடுவதில் எவ்வித கஷ்டமும் இல்லை. உடனே மாற்றிவிடலாம். ஆனால் இன்றைக்கு தொழில் துறையில் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் காண்கிறோமோ அந்த அளவுக்குத்தான் தேசியத் துறையில் முன்னேற்றம் காணமுடியும். நம்முடைய தேசிய வருமானத்தையும் அதிகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். அதைவிட்டு விவசாயத்துறையிலே ஈடுபடுத்துதலால் நிச்சயமாக நம்முடைய வருமானத்தை தொழில்துறையில் ஈடுபடுத்துவதன் காரணமாக எந்த அளவு பெருக்கிக்கொள்கிறோமோ அந்த அளவுக்குப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியாது. இது என்னுடைய கருத்து.

இன்றைக்கு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் குறைந்து இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆம். குறைந்துதான் இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் முயற்சி செய்தாலும் இருக்கக்கூடிய நிலத்தில்தான், இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய எண்ணிக்கை வருடா வருடம் உயர்ந்துகொண்டே போகும்போது, அதில் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை அவர்கள் அத்தனை பேரும் பங்கு போட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்கிறபோது—அவர்களுடைய வருமானம் குறைந்துதான் போகும். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற மக்களில் ஒரு பகுதியினரைப் பிரித்துப் புதிய தொழில் துறையில் அமர்த்தினால் நிச்சயமாக அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. விவசாயப் பொருளாதார அமைப்பில் இருந்து தொழில் அமைப்புக்கு மாறவேண்டிய கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இப்படி மாறவேண்டியது அவசியமா இல்லையா என்பதை இங்குள்ளவர்கள்தான் ஆழ்ந்து சிந்தித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். அவசரமில்லை. எப்போது வேண்டுமானாலும் அதைப் பற்றி முடிவு செய்யலாம். நன்றாக எல்லோரும் யோசனை செய்ய வேண்டும் என்றுதான் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

இன்னொன்று. இன்று விவசாயத்தில் கூலி வேலை செய்கின்ற வனுடைய வருமானம் எத்தனை? மில்லில் வேலை செய்கின்ற வனுடைய வருமானம் எத்தனை என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஒரு மில்லில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிக்கு மாதம் 120 ரூபாய் கிடைக்கிறது. அதுவும் வருடம் முழுவதும் கிடைக்கிறது. சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளிக்கு ஏன் சிறிய விவசாயிக்கே அந்த அளவுக்கு வருமானம் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். ஆகவே இன்றைய தினம் நாட்டில் புதிய தொழில் திருப்பம் ஒன்று கொடுத்தாக வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த முறையிலே இதைப் பார்க்கிறபோது—முக்கியமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களுக்குத்தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில்—தனியார் துறையில் மட்டும் தொழில்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ன என்ன என்று எடுத்துப் பார்த்தால் இரண்டாவதாக, மூன்றாவதாக இந்தியா விலேயே நாம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். பத்து மாகாணங்களுக்கு மேல் நமக்குப் பின்னாலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நினைவிதனைக் காட்ட முடியும். அதன் காரணமாகத்தான் ஒரு அமெரிக்க நிபுணர் இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து In the booklet 'Industrial Entrepreneurship in Madras State' Mr. James J. Berna says :

“In a word there is much evidence that Madras State may be just at the 'take off point' where cumulative development becomes possible, if entrepreneurs come forward in sufficient numbers.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகையால் இன்றைக்கு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தொழில் முன்னேற்றம் மற்ற ராஜ்யங்களை விட அதிகமாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னமும் அதிகமாக ஏற்பட வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். அதுவும் அந்த நிபுணர் வெறும் கட்டுரை எழுதுவது போல வெறுமனே எழுதிவிடவில்லை. தக்க புள்ளிவிவரங்களோடு கொடுத்திருக்கிறார்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை மாநிலம் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதற்கு அமெரிக்க நிபுணர் எழுதியுள்ள புத்தகத்தில் இருந்து எடுத்துக்காட்டினார். அதுபோல தென்னகம் முன்னேறவில்லை என்பதற்கு மற்றவர் எழுதியுள்ள புத்தகத்திலிருந்து எடுத்துக் காட்டலாமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் அவர்களை அதுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவுசெய்து தப்பான பாடத்தைப் படிக்காதீர்கள். நல்ல பாடத்தைப் படியுங்கள் என்று. (பலத்த சிரிப்பு) ஆகையால் நாம் தொழில் துறையில் எந்த அளவு முன்னேறியிருக்கிறோம், எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டியிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இது விஷயமாக திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

யோசனையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். “தனியார் துறைக்கு எல்லாத் தொழில்களையும் விட்டு விடக் கூடாது. பொதுத் துறையிலேயே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்,” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் கேந்திரமாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களை, கன ரகத் தொழில்களைப் பொதுத் துறையில்தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது முடிவான கருத்து. ஆனால் அதே சமயத்தில் பொதுத் துறையில் ஏற்பட முடியாது, தனியார் துறையில்தான் ஏற்பட முடியும் என்ற சூழ்நிலை இருக்குமானால் “அது கொள்கைக்கு விரோதமானது. ஆகையால் இதைத் தவிர்க்க வேண்டும்” என்ற கருத்தும் எனக்குக் கிடையாது. அலுமினியத் தொழிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்பு அது பொதுத் துறையில்தான் இருக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அகில இந்தியாவிலேயே அலுமினியத் திற்கு இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் அதைத் தனியார் துறைக்கே விட்டுவிடலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள். நாம் மட்டும் அது பொதுத் துறையில்தான் இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருந்தால் இன்று இங்கு அலுமினியத்தொழில் ஏற்படுவதற்கே வசதி இல்லாமல் போயிருக்கும். ஆகவேதான் இன்றைக்கு தனியார் துறையா, பொதுத் துறையா என்கிற பிரச்சனையை ஓரளவு ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு இங்கே பல தொழில்களும் ஏற்படவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் செயல்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. தொழில் வளரவேண்டும், எப்படி வளரச் செய்யவேண்டும், தொழில்துறை பற்றி நாம் அனுஷ்டிக்கிற கொள்கை சரியானதுதான் என்பதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் 2½ கோடி ரூபாய் இருந்தால் அதைக்கொண்டு தனியார் துறையில் பத்துத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொன்னால் இல்லை அது தவறு, அதைக்கொண்டு ஒரு தொழிலை பொதுத் துறையில் ஆரம்பித்தால் போதும் என்று தீர்மானித்தால் அதையும் இந்தச் சபைதான் முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் துறைக்கு என்று போய்விட்டால் அதில் பல கோளாறுகள் ஏற்படுமே என்று சொல்லலாம். சில தொழில்கள் வளரும்போது கோளாறுகளும் வளர்கின்றன. அதைப் போக்க வேண்டிய சக்தி நம்மிடத்தில் இருக்கிறது. அதற்குரிய பாதுகாப்புகளையும் செய்துகொள்கிறோம். மீறி கோளாறுகள் ஏற்பட்டாலும் நம்முடைய சட்டங்களை அவ்வப்போது திருத்திக் கொள்கிறோம், அந்தக் கோளாறுகளைக் களைவதற்கு. அதனால் தான் கம்பெனிச் சட்டம் பல முறை திருத்தப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையால் இன்றைக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், இந்தப் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக மட்டும் அல்ல. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் பல புதிய தொழில்கள் ஏற்படவேண்டும் என்ற எண்ணம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் எல்லோரும் சேர்ந்து அந்தக் கருத்துக்கு நல்ல ஆதரவு கொடுத்தோமானால் நிச்சயமாக

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள்ளாகவே பல புதிய தொழில்கள் அமைவதற்கு வழி ஏற்படும். அந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதை வெறும் நம்பிக்கை என்றுமட்டும் சொல்லவில்லை.

இன்றைக்கு உலகத்திலே இருக்கும் பல நாடுகளிலிருந்து தொழில் அதிபர்கள் வருகிறார்கள். தொழில் நிபுணர்கள் வருகிறார்கள். புதிய தொழில்களை இங்கு ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்க்க வருகிறார்கள்—ஏதோ சென்னை அரசாங்கத்தைப்பற்றி பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்வதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. சென்னை அரசாங்கத்திற்கு மட்டும் அல்ல அந்த பெருமை. அது தமிழ் மக்களின் பெருமைதான். தமிழ் மக்கள் என்று சொல்லும்போது எல்லா கட்சிகளின் பெருமையும் கூடத்தான்—உலக நாடுகளெல்லாம் உணர்ந்திருக்கிறது. நெனையில்தான் தொழில் அமைப்பதற்கு நல்ல சூழ்நிலையிருக்கிறதென்று. இங்கு வருகிறவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், “நாங்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து புறப்படும்பொழுது முதலிலே சென்னைக்குச் செல்லுங்கள், அங்கு வாய்ப்பு இல்லை யென்றால் மற்ற ராஜ்யங்களுக்குச் செல்லுங்கள் என்று எங்களுக்கு யோசனை சொன்னார்கள். ஆகையால்தான் இங்கு வந்திருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். அமெரிக்காவில் இருந்து வருகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக திரு கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் நம்மை வந்து பிடித்துக்கொள்ளப்போகிறார்களோ என்று நினைக்க வேண்டாம்.

11-30
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அவர்களைப் பிடிக்க நமக்கே சக்தி இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்களைப்பிடிக்க நமக்கு சக்தி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார். அப்படியென்றால் அவர்கள் வருகையை வரவேற்பதாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். வெளிநாட்டிலிருந்து தொழில் அதிபர்கள் இங்கு தொழில் அமைக்க வந்தால் அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான வசதியும் செய்துகொடுக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சேர்ந்து கூட ஒத்துழைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறதென்று சொல்லும்போது முன்பு இருந்த சூழ்நிலையைவிட இன்றைக்கு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள் நிலைமை சீர்கெட்டுவிட்டது, முன்னேற்ற நிலையில் இல்லை என்று. மனதிலே இருக்கும் குறையை, அந்த மனோவியாதியை நினைக்கும் போது, அந்த மனோவியாதியினால் உடம்பு வியாதியும்கூட வருகிறது. அதனால்தான் என்று நினைக்கிறேன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் சில சமயங்களில் ஏன் இன்றைக்குக்கூட வரமுடியாமல் இருப்பதற்கு மனோவியாதிதான் காரணமோ என்று நினைக்கிறேன்.

(ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி எழுந்தார்.)

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : On a point of information, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot intervene. The Hon. Minister can proceed.

[25th January 1961]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, We have got other items in the Agenda, viz., the Demands for Grants for further Expenditure for the year 1960-61, etc. We have got only two hours. If the Hon. Minister goes on roaming about, it will encroach upon the time required for the other items in the Agenda. I would, therefore, request you, sir, to call the Hon. Minister to order.

MR. SPEAKER : I do not propose to do it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பத்து நிமிஷத்திலே முடித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால்தான், நாம் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து தொழில் வளர்ச்சிக்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். முதலீடு செய்தவர்கள் மட்டுமல்ல. தொழிலை நடத்துவது ஒரு சிறு பகுதிதான். தொழில் நிபுணர்கள் எந்த அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிறார்களோ, அந்த அளவிற்குத் தான் புதிய தொழில்கள் வரமுடியும். அதற்காக பெரிய அளவிலே இன்ஜினியர்களாக இருந்தாலும் சரி அதற்குக் கீழே டிப்ளோமா நிலையில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளர்களாக இருந்து தொழில் பயிற்சி சர்ட்டிபிகேட் பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இடம் செய்திருக்கிறோம். அதற்கு முதலிடம் கொடுக்கிறோம். மின்சாரத்திற்கு மற்ற பகுதிகளைவிட அதிகமாக தொகை ஒதுக்கியிருப்பதற்குக் காரணம் அதன் மூலமாக புதிய தொழில்களுக்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவதற்காகத்தான். மக்களுடைய சூழ்நிலை நல்ல முறையிலே இருக்குமானால் எந்த ராஜ்யத்திலும் ஏற்படாத அளவிற்கு இங்கு தொழில்கள் ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக மற்ற ராஜ்யங்களுக்குக் கூட உதவி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்யமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு புள்ளிவிவரத்திற்கு மட்டும் பதில் சொல்லிவிட்டு வேறு சில விஷயங்களைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிகமாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கக் கூடிய ராஜ்யங்கள் பீகார், ஒரிஸ்ஸா, மேற்கு வங்காளம் என்பது அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் புள்ளிவிவரம். (ஸ்ரீ ப. வு. ஷண்முகம் : பஞ்சாப்கூட) மூன்று ராஜ்யங்களில்தான் அதிகமாக வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். அதற்கான புள்ளி விவரமும் காண்பித்தார்கள். பீகாரில் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் காண்பதற்குக் காரணம் அங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் உருக்குத் தொழிற்சாலைகள். ஒரு ராஜ்யத்திலே உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்பட்டது என்றால், அதிலே உற்பத்தியாவதையெல்லாம் கணக்குப் போட்டு, மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிட்டது என்ற கணக்குக் காண்பிக்க முடியுமா?

நிலகிரியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு மின்சாரம் உற்பத்தியாகிறது. மின்சாரம் உற்பத்தி ஆவதைக் கணக்குப் போட்டு நிலகிரியில்தான் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலேயே வாழ்க்கைத்தரம்

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

மிகவும் உயர்ந்திருக்கிறதில்லையா என்று நாம் சொன்னால் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார். அதைப் போல் பீகாரிலே உருக்கு உற்பத்தி ஆகிறது என்றால், எப்படி. நாம் நீலகிரியில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து ராஜ்யம் முழுவதும் பரப்புகிறோமோ, அதைப்போல் பீகாரிலே உற்பத்தி ஆகும் உருக்கு, நாடு முழுவதும் பரவுகிறது. அப்படியிருக்க, அதைக் காண்பித்து, பீகாரிலே அதிகமாக ஏற்பட்டுவிட்டது, வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்கிறவர்கள் அங்கிருக்கும் மக்களைப் பார்த்திருந்தால் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். ஒரிஸ்ஸாவும் அதே அளவில் இருக்கிறது. புள்ளிவிவரம் அதிகமாக தூக்கி காண்பிக்கிறது அங்குள்ள உருக்குத் தொழிற் சாலையில்தான். ஒரு மிலியன் டன் உற்பத்தியாகும் மதிப்பு அளவையும் மக்களுக்குப் பங்கிட்டால் எவ்வளவு ஆகும்? நீலகிரியில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு அதனால் அங்குள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிட்டது என்று சொன்னால் எப்படி. டொருத்தமாக இருக்காதோ, அதுபோல்தான் இருக்கிறது இவர்கள் சொல்வதும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒரிஸ்ஸாவும், பீகாரும் நம்மைவிட அதிகமாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன என்று தைரியமாகச் சொல்லக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் இருப்பார்களானால் அவர்களைப்பற்றி என்ன என்று சொல்வது என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : தைரியமாகச் சொல்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தைரியமாக அச்சடித்த மாதிரி எந்தப் புத்தகத்தையோ பாடித்துவிட்டு சொல்லுகிறார்கள்.

இவ்வளவு திட்டங்கள் நிறைவேறியிருந்தாலும்கூட, விலை வாசிகள் உயர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள். எங்களுடைய கட்சி அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள். நான் அதை எப்போதும் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். விலை நிர்ணயக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் நாம் இன்னும் வெற்றியடைய வில்லை என்று இங்கே ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். அதைத்தான் எல்லா இடங்களிலும் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறேன். விலைவாசியைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது எத்தனையோ கருத்து வேற்றுமைகள் இருக்கின்றன. அதிலே பல கோளாறுகள் இருப்பது நமக்குத் தெரியவரும். ஆகையால்தான் திரும்பத் திரும்ப புனராலோசனை செய்துகொண்டு வருகிறோம். அப்படிச் செய்யும்போது குறிப்பாக ஏதாவது நடவடிக்கை மூலமாகத்தான் விலைவாசியைத் தடுக்க முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அந்த நடவடிக்கையை எடுக்க சர்க்கார் என்றும் தயங்காது என்பதைத் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் பிரச்சனைகளிலே இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை, இது சிறிய பிரச்சனை அல்ல, சுலபமான பிரச்சனை அல்ல, ரொம்பச் சிக்கலான

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

பிரச்சனை. ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கும்போது இன்னொரு இடத்தில் உதைக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டிலே ஏற்படும் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்காமல், நாட்டு மக்களுக்கு பழைய ரேஷன் காலத்து கஷ்டம் ஏற்படாமல், எந்த முறையிலே இந்த விலையை நிர்ணயம் செய்வது என்பதைத்தான் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இதில் வெற்றியடையவில்லையென்றால் வெற்றி அடையவில்லை என்று ஒப்புக் கொள்வதில் குறைவு இல்லை. இது நம்முடைய நாட்டிலுள்ள குறை மட்டுமல்ல. பல நாடுகளில் ஏற்பட்ட குறையாகும். மேலும் மேலும் முன்னேற்றம் அடைந்துகொண்டு போவதன் மூலமாகத்தான் விலைவாசி உயர்வைத் தவிர்க்கமுடியும் என்ற முறையிலே அவர்கள் தொடர்ந்து முன்னேறிக்கொண்டு போன காரணத்தால் அவர்கள் விலை உயர்வைத் தடுத்து வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி நலம் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள்.

விலை உயர்ந்திருக்கிறது, அதனால் அபிவிருத்தித் திட்டத்தை நிறுத்த வேண்டுமென்று, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகூட அதைச் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதைச் சொல்லக்கூடியது இந்தக் கோடியிலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் கட்சி. எப்போதோ ரூபாய்க்கு நாலு படி அரிசி விற்றதென்றால் அந்தக் காலம்தான் நல்ல காலம் என்று யாராவது சொல்வார்களானால், அவர்கள் இந்த யுகத்தில் இருப்பதற்குச் சரியல்ல என்பதைத் தான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னால் பஞ்சம் வராத வருஷத்தைப் பார்க்க முடியுமா? ஏன், பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னாலே கூட நிலைமை எப்படியிருந்தது? (குறுக்கீடு) பஞ்சம் இல்லாமல் இருப்பதே பெரிய காரியம். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் மடிகின்ற சூழ்நிலை இப்பொழுது இல்லை. விலை அதிகமாகியிருந்தாலும், சாப்பிடுவதற்கு போதிய தான்யம் கிடைக்கிறது என்ற நிலை இருக்கிறது. தான்யம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது என்றால் அதைச் சாப்பிடாமல் அது தீர்ந்திருக்க முடியாது. விலை அதிகமாக இருந்தாலும் மக்கள் அதை வாங்கிச் சாப்பிடுவதால்தான், அதை வாங்கிச் சாப்பிடும் சக்தி இருப்பதால் தான் அதை வாங்கிச் சாப்பிட்டு அது தீர்ந்து போயிருக்கிறது. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள், துணி விலை இவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது, உணவுப்பொருள் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்றெல்லாம். உற்பத்தி பெருகி அவை தீர்ந்திருக்கிறதென்றால், அதை மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுவதால்தான் தீர்ந்திருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. அதிலும் உணவுப் பொருள், துணி இவைகள் எல்லாம் வாங்கித்தான் தீர்ந்திருக்க வேண்டும். விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் மக்கள் வாங்கும் சக்தியும் அதிகரித்திருக்கிறது. அப்படியில்லாவிட்டால், யாரும் வாங்குவதில்லை என்றால் அந்தத் தொழிலே ஸ்தம்பித்துப் போயிருக்கும். இரண்டு மாதங்கள் அதை மக்கள் வாங்காது இருந்தால் அந்தத் தொழிலே ஸ்தம்பித்துப் போய் விடும். இந்தத் தொழில் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறதென்றால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களை மக்கள் வாங்கிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அது எதைக்

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

காட்டுகிறதென்றால், மக்களுக்கு அவைகளை வாங்கக்கூடிய சக்தி இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. வாங்கும் சக்தி பெருகியிருக்கிறது, மக்களிடம். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் அமைத்து அதன் மூலம் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நாங்கள் அமைத்திருக்கிறோம் என்று கூறும்போது எல்லாம் சரி என்று சொல்ல நான் தயாராயில்லை. ஆங்காங்கு மாற்றியமைக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கலாம். அதற்காக கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு விவாதம் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆலோசனைக் கமிட்டி கூட்டப்படவேண்டுமென்றும், பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் செய்ய நான் தயாராயிருக்கிறேன். நமக்குள்ள வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு அதன் மூலம் எந்தளவு நல்ல பலனைப் பெற முடியும் என்பதற்கான ஒரு திட்டத்தை வகுக்க நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, எதிர்க்கட்சி ஆளும் கட்சி என்பதில்லை. மக்களின் நன்மைக்காக நாம் நல்ல முறையில் திட்டங்கள் வகுத்து அவைகளை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும். அதன் மூலம் உற்பத்தி பெருக வேண்டும், அப்படி உற்பத்தி பெருகுவதன் மூலம் நம் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டும். இதுதான் இப்பொழுது நம் முன்னுள்ள பெரும் பிரச்சனை. பிரிக்கக்கூடிய பிரச்சனையல்ல. தனியார் துறை, பொதுத்துறை பிரச்சனையல்ல. அடிப்படைப் பிரச்சனை, உற்பத்திப் பெருக்குப் பிரச்சனை, பொருள் உற்பத்திப் பெருக்குப் பிரச்சனை. பட்ஜெட் பற்றி விவாதிக்கும் போது இச்சட்டசபைக்கு இன்னொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கயிருக்கிறது, அப்பொழுது அதற்கு உருவான திட்டங்களை எடுத்துச் சொன்னால், அவை ஏற்று நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்களாக இருந்தால் அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த சர்க்கார் என்றைக்கும் தயங்காது என்ற கருத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு இவ்வளவு நேரம் அமைதியாக இருந்து, மத்தியில் கொஞ்சம் குறுக்கீடு இருந்தாலும்கூட, என் கருத்துக்களை கேட்டுக்கொண்டிருந்த தற்காக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். முக்கியமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களை

(சில அங்கத்தினர்கள் : “ அங்கத்தினர்கள் ” என்று சொல்லுங்கள்.) இங்குள்ள அங்கத்தினர்—தோழர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது இந்தக் கருத்துக்களை சிந்தித்துப் பார்த்து பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது, இதில் ஏதாவது தவறு இருந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்ல உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. நாங்களும் ஏதாவது தவறான கருத்துக்கள் கொண்டிருந்தால் அதைத் திருத்திக்கொள்ள நாங்கள் என்றைக்கும் தயங்க மாட்டோம், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களைப் போல் நாங்கள் பிடித்தது தான் பிடி என்பதுபோல அல்லாது என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த முறையில் பட்ஜெட் விவாதம் நடக்கவேண்டுமென்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[25th January 1961]

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே.

MR. SPEAKER : Order, order.

SRI K. ANBAZHAGAN : முடிவில் எங்களை கேள்விகள் கேட்க அனுமதிப்பதாக

MR. SPEAKER : இப்படிப் போய்க்கொண்டிருந்தால் எப்பொழுது முடிகிறது? விதிகளில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது பாருங்கள்.

I shall now read rule 65 which states "When, for the purpose of elucidating a point during discussion, any member has occasion to ask a question of another member who is speaking, he may ask the question with the permission of the Speaker." Now, I am not granting this permission to the hon. Member. I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar to vote. The question is—

"Add at the end the following :

'but regrets to note that no mention has been made about the steps taken to bring down the high prices of foodstuffs and other essential articles'."

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus :

Ayes.

1 Sri A. R. Marimuthu.	15 Sri P. S. Ellappan.
2 " V. K. Ramaswamy Mudaliyar.	16 " M. Selvaraj.
3 " T. L. Sasivarna Thevar.	17 " M. P. Sarathi.
4 " A. Govindasamy.	18 " S. M. Annamalai.
5 " M. Kalyanasundaram.	19 " P. U. Shanmugam.
6 " M. P. Subramaniam.	20 " K. Sattanatha Karayalar.
7 " K. Anbazhagan.	21 " P. K. Mookiah Thevar.
8 " N. K. Palanisami.	22 " A. V. P. Perivalaguruva Reddi.
9 " K. R. Nallasivam.	23 " A. Perumal.
10 Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu.	24 " S. Ramasami Thevar.
11 Sri N. Marudachalam.	25 " D. Subramanija Rajkumar.
12 " A. V. P. Asaithambi.	26 " V. Subbiah.
13 " M. Anandan.	27 " S. R. Munusami.
14 " V. K. Kothanderaman.	28 " P. S. Santhanam.

Noes.

1 Sri B. Bhaktavatsalu Naidu.	14 The Hon. Sri C. Subramaniam.
2 " M. J. Jamal Moideen.	15 " M. Bhaktavatsalam.
3 " G. Annamalai Muthuraja.	16 " M. A. Manickavelu.
4 " P. Appavu.	17 " P. Kakkana.
5 " K. S. Ardhanareeswara Gounder.	18 Sri P. G. Karuthiruman.
6 " M. A. B. Arumughasami.	19 " D. Dasarathan.
7 " V. Arunachala Thevar.	20 " A. S. Duraiswami Reddier.
8 " A. E. Chandrasekhara Nayagar.	21 " T. P. Elumalai.
9 " V. Chinniah.	22 " G. Gomathisankara Dikshitar.
10 " S. Chinnakaruppa Thevar.	23 " G. G. Gurumurthy.
11 " A. Chinnasami.	24 " K. S. G. Haja Sheriff.
12 " N. V. Chockalingam.	25 " P. Jayaraj.
13 " T. T. Daniel.	26 " T. M. Kaliannan.
	27 " R. Kandasami.

25th January 1961]

Noes—cont.

28 Sri T. Karia Gounder.	62 Sri A. Vedarathnam.
29 „ K. Karuthappa Gounder.	63 Srimathi A. Suares.
30 „ S. Khadar Sheriff.	64 Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram
31 „ S. Kolanda Gounder.	Ramachandran.
32 „ R. Krishnaswami Naidu.	65 Sri K. L. Ramaswami.
33 „ P. Kuppuswami	66 „ A. Rathnavel Gounder.
34 „ S. Lakshmana Gounder.	67 „ S. Sadasivam.
35 „ B. K. Linga Gowder.	68 „ S. C. Sadayappa Mudaliar.
36 „ N. Mahalingam.	69 „ S. Samikannu Padayachi.
37 „ T. Manavalan.	70 „ T. Sampath.
38 „ P. G. Manickam.	71 „ S. Sangili.
39 „ K. Marappa Gounder.	72 „ V. P. Sarangapani.
40 The Hon. Sri V. Ramaiah.	73 „ P. R. Sreenivasa Padayachi.
41 Srimathi T. N. Ananda-	74 „ M. S. Selvarajan.
nayaki.	75 „ T. Sivagnanam Pillai.
42 „ Hemalatha Devi.	76 „ M. K. Somasundaram.
43 „ P. K. R. Lakshmi-	77 „ R. Srinivasa Iyer.
kantam.	78 „ T. K. Subbiah.
44 „ A. S. Ponnammal.	79 „ K. S. Subramania Gounder.
45 „ Rajathi Kunjitha-	80 „ N. S. Sundararajan.
patham.	81 „ R. Swaminatha Merkondar.
46 Sri J. Matha Gowder.	82 „ T. S. Swaminatha Odayar.
47 „ M. Mayandi Nadar.	83 „ S. Thangavelu.
48 „ P. M. Munusami Gounder.	84 „ M. D. Thiegaraja Pillai.
49 „ M. C. Muthukumaraswamy.	85 „ G. Vagheesam Pillai.
50 „ M. Muthuswamy Nayagar.	86 „ K. Vasudevan.
51 „ S. Nagaraja Moigar.	87 „ A. Chidambaramathan.
52 „ G. Narayanaswami Naidu.	88 „ V. Vedayyan.
53 „ K. P. Palaniswami.	89 „ K. Vinayakam.
54 „ K. Pandiyaraj.	90 „ N. M. Velappen.
55 „ M. P. Periasami.	91 „ S. Raaganatha Mudaliar.
56 „ K. Ponnian.	92 „ R. J. Sundar Singh.
57 „ A. Raja Gounder.	93 „ K. R. Viswanathan.
58 „ P. Ramachandran.	94 „ G. Venkatachala Nattar.
59 „ M. Ramachandra Reddi.	95 „ M. William.
60 „ S. Ramalinga Padayachi.	96 „ P. Vedamanickam.
61 „ T. R. Ramamirtha Thondaman.	

*Neutral—Nil.**Ayes : 28 ;**Noes : 96 ;**Neutral : Nil.***The amendment was lost.**

The following amendments of Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar and Sri M. Kalyanasundaram respectively were ruled out of order :—

Add at the end the following :—

“ and on such consideration the House regrets to note that no steps have been taken by this Government to impress on the Centre the urgent need to construct more railway lines in this State which are essential for the prosperity of this State.”

Add at the end the following :—

“ but regrets to point out that the allotment for the Third Plan for the State is far from adequate to meet the essential needs of the State, particularly with regard to Irrigation schemes, Industry and Agriculture.”

All the other amendments were put and lost.

[25th January 1961]

MR. SPEAKER : The question is—

‘That an humble address be presented to the Governor as follows :—

“The Members of the Madras Legislative Assembly thank, the Governor for the address delivered to the Members of the Legislature on 19th January 1961.”

The motion was put and carried.

VI.—MOTION UNDER RULE 244 OF THE ASSEMBLY RULES.

MR. SPEAKER : Now, we have got about one hour for discussion on the Second Supplementary Estimates of Expenditure for 1960-61. After the discussion we will take up the Demands for Grants for further Expenditure for 1960-61. According to rules of the Assembly I will apply the guillotine at 1 p.m., unless the Government move a motion that we sit till 1-30 p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, under rule 244 of the Rules, I move—

‘That sub-rule (3) of rule 159 of the Assembly Rules be suspended in its application to the termination of the discussion on Demands for Grants and permission be granted to terminate the discussion at 1-30 p.m.’

The motion was put and carried.

VII.—SECOND SUPPLEMENTARY ESTIMATES OF EXPENDITURE FOR 1960-61.

MR. SPEAKER : How much time does the Hon. Minister require for his reply?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Ten minutes.

MR. SPEAKER : Each hon. Member will be allowed ten minutes.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அதிகப் படியான மான்யக் கோரிக்கை மீது சில விஷயங்கள் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. அதில் முக்கியமானது அதிகப்படியாக கோரிக்கைகள் கேட்க வேண்டிய அவசியம் எதனால் வருகிறது என்றால் பெரும்பாலும் எல்லா இலாக்காக்களும் அவர்களுடைய தேவைகள் என்ன என்பதைப்பற்றிய விவரங்களை சரியாக சேர்க்கப் படுவதில்லை என்பதுதான். இதற்கு பல சான்றுகளை கொடுக்க முடியும். உதாரணமாக பிரின்டிங் அண்ட் ஸ்டேஷனரி இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, மற்ற ஜில்லாப் பிரிவுகளில் இருக்கின்ற இலாக்காக்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, பஞ்சாயத் கௌன்ஸில்களிலும் பஞ்சாயத்களிலும் இருக்கின்ற சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்காக அதிகப்படியாக கோரிக்கை கேட்கப்படுகிறது. 1958-ல் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1960 அக்டோபர் 2-ம் தேதி 75